

ΕΤΟΣ Ζ' — ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ'

ΑΘΗΝΗΣΙ ΟΔΟΣ ΑΘΗΝΑΣ 101

ΤΕΥΧΟΣ 47

Διευθυντής και Έκδότης

1 Ιανουαρίου 1907

Συνδρομή Έξωτερικού Δρ. 16.

Φ. Ρ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

Συνδρομή Έξωτερικού φρ. 20.

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΙΣΤΕΥΣΩΜΕΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΣΜΟΝ;

Τὸ ἀκόλουθον περιπούδιστον ἄρθρον ἐδημοσίευσεν ἐσχάτως περὶ τοῦ τόσοσ σπουδαίου ὅσον καὶ ἐνδιαφέροντος τούτου ζητήματος ὁ πολὺς Φλαμμιριῶν ἐν τῷ ἐγκρίτῳ ἡμερησίῳ φύλλῳ τῶν Παρισίων «Le Matin».

*

Ἐπιθεβαιῶ, γράφει ἐν ἐπικεφαλίδι ὁ κ. Φλαμμιριῶν, τὰ φαινόμενα τοῦ πνευματισμοῦ, ἀλλὰ δὲν δύναμαι νὰ τὰ ἐξηγήσω.

«Μοὶ ἔκαμαν τὴν τιμὴν, λέγει, νὰ ἐρωτήσουν διατὶ ἀρκετὰ μέγας ἀριθμὸς σοφῶν ἀνθρώπων καὶ ἐπιστημόνων ἐμελέτησαν καὶ μελετοῦν τὰ περιέργα φαινόμενα τοῦ πνευματισμοῦ. ἐνῶ ἄλλοι ἀρνοῦνται ταῦτα ἀπολύτως. Θέλουσι δ' ἀφ' ἑτέρου νὰ μάθωσι, τί περὶ τούτου ὀληθὲς ὑπάρχει, τί τὸ ἀναμφισβητήτως ὀρθὸν ἐν τοῖς πράγμασι τούτοις καὶ ὀποῖα ἡ θεωρία τῆς ἐπιστημονικῆς ἐξηγήσεως τῶν.

Εἰς ταῦτα ἀπαντῶ ὡς ἐξῆς :

Ἐν πρώτοις δεόν νὰ σημειώσωμεν μετὰ τῶν σπουδαίως καταγινόμενων καὶ ἐπασχολουμένων ἤδη εἰς τὰ προβλήματα ταῦτα, τὰ φυσικῶς ἀκατάβλητα πειράματα τοῦ κόμπος Γασπαρίνου καὶ τοῦ καθηγητοῦ Τουρνὲ ἐκ Γενεύης, τὰ τοῦ Βίκτωρος Οὐγγῶ ἐν Γερσέ, τόσοσ καταπληκτικὰ ὅσον καὶ συγκινητικὰ, τὰ τῆς Διαλεκτικῆς Ἐταιρείας τοῦ Λονδίνου, τοῦ ἠλεκτρολόγου Βάρλετ, τοῦ ὀράστου τοῦ πρώτου ὑπερωκεανείου καλωδίου, τοῦ φυσιολόγου Βαλλάς, τοῦ δόκτορος Λαππὸν, τοῦ Σκιαπαρέλλν, διευθυντοῦ τοῦ ἀστεροσκοπείου τοῦ Μιλάνου, τοῦ Ζόλνερ, διευθυντοῦ τοῦ ἀστεροσκοπείου

τῆς Λειψίας, τοῦ Φάρρο διευθυντοῦ τοῦ ἀστεροσκοπείου τοῦ Τουρίνου, τοῦ καθηγητοῦ Λοδγάρου, πρυτάνεως τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Βερμυγγάμης, τοῦ δόκτορος Λαριέ, τοῦ κόμπος δε Ροκάς, τοῦ καθηγητοῦ Ρισσέ, τοῦ Βικτωριανοῦ Σαρδου, τοῦ Sully Prudhomme, τοῦ Ἰουλίου Κλαρετῆ, τοῦ Ἀδόλφου Βρισσῶν, τοῦ καθηγητοῦ Δυκλώ, τοῦ χημικῆ Curie, τοῦ φυσιολόγου d' Arsonval, τοῦ δόκτορος Maxwell κτλ ὀνοματῶν σμμαντικῶν καὶ σεβαστῶν, ἐν οἷς θὰ ἀδυναμέθα νὰ συγκαταλέξωμεν λεγεῶνα ὀλόκληρον. Παρὰ τούτους ὀμως δεόν νὰ προσθέσωμεν καὶ πλείστους ἤττον διασήμους διερευνητὰς, φυσιολόγους, καὶ φυσιοδίφας, σοφοὺς καὶ ἐπιστήμονας, οἷτινες καταγίνονται εἰς τὴν ἀναζήτησιν καὶ ἐξέτασιν τῶν πνευματιστικῶν αὐτῶν φαινομένων.

Ἡ περιφρόνησις τῶν δυσπιστούντων

Ἡ δυσπιστία καὶ ἡ περιφρόνησις ἐξηγοῦνται εὐκόλως. Ἴνα ἐπιδοθῆ τις κάπως μετ' ἐγκαρτερήσεως εἰς τοιαύτας ἀναζητήσεις, δεόν πρωτίστως νὰ εἶναι περιεργος. Ἐπειδὴ δὲ πάντες δὲν εἶναι τοιοῦτοι, καθίσταται φυσικῶς ἀπλοῦστερον αὐτοῖς ν' ἀκολουθῶσιν ἡσύχως ἕκαστος τὴν συνήθη αὐτῶν βιωτικὴν πορείαν.

Δεόν ὡσαύτως νὰ ἔχη τις καιρὸν νὰ διαθέσῃ καὶ οὐδεὶς τῶν ἐργατῶν τῆς σκέψεως ἔχει τοιοῦτον εὐκαιρον. Ἐπομένως ἀπαιτεῖται κάποιον θάρρος, διότι οὐδὲν ἐν τῷ κόσμῳ εἶναι τόσοσ ἀπατηλόν, ὅσον ὁ ἀτολλύμενος χρόνος. Ὅθεν τὰ φαινόμενα ταῦτα εἰσὶ τόσοσ μυστηριώδη τόσοσ ἀτακτα, φροῦδα τόσοσ παράδοξα, τόσοσ ἀκατανόητα, ἡ δὲ ἀπάτη, ἡ παραποίησης οἱ πάσης φύσεως μυστικισμοῖ

συναναμιγνύονται τοσοῦτον συνεχῶς, ὥστε ἢ ἀποθάρρυνσις ἐπέρχεται πολὺν ταχέως καὶ πᾶς τις συλλογίζεται φυσικῶς ὅτι ὁ ἀπολλύμενος οὕτω χρόιος ἠδύνατο νὰ χρησιμοποιηθῆ καλεϊτερον εἰς ἄλλο τι.

Δέον ἀναυτῶς διὰ νὰ ἐπιδοθῆ τις εἰς ταῦτα νὰ ἀδιαφορήσῃ πρὸς τὴν γνώμην τοῦ κοινοῦ, νὰ ζητήσῃ τὴν ἀλήθειαν αὐτῶν ἐν αὐτῇ τῇ ἀληθείᾳ καὶ νὰ ἐκλάβῃ ταῦτα ἐν τῇ πραγματικότητι τῶν.

Δέον ἐπίσης ὁ πειραματιζόμενος νὰ ἔχῃ ἀπόλυτον ἀνεξαρτησίαν, ἐντελεῖ ἐλευθερίαν πνεύματος, νὰ ἦνε ἀπληραγμένος παντὸς κλασικοῦ δεσμοῦ, ὅπερ συμβαίνει σπανίως μεταξὺ τῶν ἐπιστημόνων.

Τὰ φαινόμενα ταῦτα, εἶπον, εἰσὶν ἀκατανόητα. Ἴδου τινὰ τὰ ὅποια ἀντελήφθην μετὰ βεβαιότητος—καὶ συχνάκις ἐφωτογράφησα—ἀπὸ πολλοῦ ἤδη χρόνου, καθόσον ἠρξάμην τῶν μελετῶν τούτων ἐν συντροφίᾳ μετὰ τοῦ Allan Kardak τὴν 15 Νοεμβρίου 1881. . . ἦτοι πρὸ τεσσαράκοντα πέντε ἐτῶν.

Αἱ κινούμεναι τράπεζαι

Τράπεζά τις ζυγίζουσα 10, 15, 20 χιλιόγραμμα καὶ πλέον δύναται νὰ ἐγερθῆ ὀλοκλήρως ἐκ τῶν ποδῶν τῆς, ν' ἀποσπασθῆ ἐντελῶς τοῦ ἐδάφους, νὰ ὑψωθῆ 20, 30 καὶ 40 ἑκατοστὰ ὑψους καὶ πλέον, ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν ἀγνώστου δυνάμεως, ἀπορροούσης ἐκ τῶν πειραματιστῶν, καθυμένων περίξ αὐτῆς καὶ ἐχόντων τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτῆς τοποθετημένας.

Ἐὰν ἡ τράπεζα ἦτο σιδερά, καὶ εἶχομεν τὰς χεῖρας περιβεβλημένας ἐκ μαγνήτου, θὰ ἐκρίνομεν εὐκόλως περὶ τοῦ πράγματος, διότι θὰ εἶχομεν τὴν κλασικὴν ἀπλότητα νὰ πιστεύσωμεν, ὅτι τοῦτο ἐξηγεῖται διὰ τοῦ ὀριουμ, *orium facit dormire quia est in eovirtus dormitiva*, ὡς θὰ ἔλεγεν ὁ Μολιέρως ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ ἐὰν οἱ τριάκοντα ἐννέα πρῶτοι ἀθάνατοι δὲν ἐλησμονοῦν νὰ τιμῶσιν ἑαυτοῦς, προσφέροντες αὐτῶ ἔδραν ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν.

Ἄλλ' ἐπειδὴ εἰσέτι δὲν ἐχαρακτηρίσαμεν οὔτε ὠνομάσαμεν ἐτι τὴν ἐπενεργούσαν ἐνταῦθα ἐλκτικὴν δύναμιν, δὲν ἀποδεχόμεθα τὴν ἀνύψωσιν ταύτην τῆς τράπεζης καὶ ἵνα τὴν παραδεχθῶμεν, ἀπαιτοῦμεν νὰ ἐπανίδωμεν τὸ πείραμα δεκάκις, ἑκατοντάκις καὶ δὴ νὰ τὸ φωτογραφίσωμεν, ἐπὶ τῇ βεβαιότητι ὅτι ἡ φωτογραφικὴ πλάξ δὲν θ' ἀναπαράξῃ ἀπ' αὐτὴν ἢ φαντασίαν τῶν ἐλλειπῶν αἰσθησῶν μας.

Δὲν εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαῖον νὰ ἐγ-

γίζωμεν τὴν τράπεζαν, ἵνα ἐγερθῆ. Ὑπεβαιώθην—ὅπως ὅλοι οἱ ἄλλοι πειραματιστῆται—ὅτι ἡ ἀνέγερσις δύναται νὰ γίνῃ ἂν ε ν ο ὕ δ ε μ ι ᾱ ς ἑ π α φ ῆ ς. Τράπεζά τις δύναται νὰ στραφῆ, νὰ ὑψωθῆ, νὰ κινήθῃ κτλ. χωρὶς οὐδεὶς νὰ τὴν ἐγγίσῃ. Καὶ ἐὰν ἐπιπάσωμεν ταύτην ἀνωθὶ διὰ ἀλεύρου, οὐδεὶς τῶν δακτύλων μας θ' ἀφήσῃ σημεῖα τῆς ἐπαφῆς του.

Προφανὲς φαινόμενον

Διατί, ἐρωτῶσι τινές, ἐνίστε, γίνεται ἀποκλειστικῶς χρῆσις τραπεζῆς; Πιθανῶς, διότι εἶναι τὸ μόνον ἐπιπλὸν περίξ τοῦ ὁποίου ἔχομεν γενικῶς τὴν συνήθειαν νὰ καθυμεθα. Ἀλλὰ καὶ πάντα τὰ ἄλλα ἐπιπλα εἰσι κατάλληλα πρὸς τοιοῦτον πειραματικὸν σκοπὸν.

Εἶναι γεγοῶς παρατηρηθὲν καὶ ἐξακριβωθὲν ἐπαναλαμβάνει, καὶ ὑπὸ τῆς φωτογραφίας. Δὲν ἐπιδέχεται δὲ οὔτε ἀντιρρήσεις, οὔτε ἀμφιβολίας ἀλλ' οὔτε καὶ μέσος ὄρος εἶναι ἀποδεκτός. Ὄφειλομεν ἢ νὰ τὸ ἀρνηθῶμεν ἢ νὰ τὸ πιστοποιήσωμεν. Καὶ ἂν τὸ ἀρνηθῆ τις, ἀρνεῖται αὐτὴν τὴν πραγματικότητα.

Ἡ ἀνέγερσις τραπεζῆς ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν δυνάμεως ἀφ' ἡμῶν ἀπορροούσης ἢ περιστροφῆς τραπεζῆς ἀνευ ἐπαφῆς τῶν πειραματιστῶν, εἰσι γεγονότα ἐπιβεβαιωθέντα καὶ δοκιμασθέντα πλειστάκις, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῶν πειραμάτων τοῦ κόμπτος Γασπαρίνου, ἦτοι ἀπὸ ἡμίσεως ἤδη αἰῶνος καὶ πλέον. Καὶ ἐν τούτοις ἐξακολουθοῦσι νὰ τὰ παραγνωρίζωσι, νὰ τὰ ἀρῶνται νὰ τὰ παρεξηγῶσι καὶ πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν, ὅτι ἐὰν αἱ τράπεζαι εἰσὶν ἐνίοτε ἐλαφραῖ, τὸ ἡμέτερον ἀνθρώπινον γένος εἶναι φυλὴ ὀλίγον βαρεῖα.

Ἴδου ἕτερον ἐπιπλὸν, ὀγκώδης ἔδρα αἰθούσης, ἥτις ἐνῶ συζητῶ μετὰ τῶν παρεστῶτων περὶ τῆς ἐπενεργούσης εἰς τὰ φαινόμενα ταῦτα δυνάμεως, ἡ ἔδρα αὐτὴ κινεῖται ἀφ' ἑαυτῆς, ἀλλάσσει θέσιν, διολισθαίνει ἐπὶ τοῦ πατώματος καὶ ἐρχεται πρὸς με. Ὡθῶ ταύτην διὰ τοῦ ποδός μου καὶ αὐτὴ ἐπανέρχεται. Τὰ πάντα δὲ γίνονται ἐν πλήρει φωτὶ. Τίς ὠθησε ταύτην; Τίς τὴν ἔφερε πρὸς με... Ἐκεῖνο ὅπερ εἶναι βέβαιον, εἶναι ὅτι οὐδεὶς ἤγγιζεν αὐτὴν καὶ ὅτι εὐρίσκετο εἰς ἀπστασιν πλέον τοῦ ἐνός μέτρου ἀπὸ τοῦ πλησιεστέρου πειραματιστοῦ.

Ὅμοιως ἀκούονται κρότοι ἐν τῇ τραπεζῇ, ἐπὶ τῶν τοίχων, ἐν τῷ ἀέρι. Καὶ οἱ κρότοι οὗτοι ἀπορρίνονται εἰς ἐρωτή-

νονται εἰς ἐρωτήσεις, δηλοῦσι λέξεις, φράσεις, ἰδέας καὶ ἐνίστε μετ' ἀλλοκότου φαντασίας. Ἴδου ἐν παραδείγματι μία ἐκ τῶν φράσεων, ἥτις μοι ἐδόθη διὰ μέσου τῶν κτύπων ἐνῶ περιέφερον δαίκτην ἐπὶ τοῦ ἀλφαβήτου.

«Erdnerpmoc ed simrep erocne sap tse suon en li' uq snoitseuq sed ridnoforppa ruop tirpsé l'sap zetnemruot souven».

Ἠρώτησα τὴν ἀγνώστον μοι ταύτην δύναμιν τί δηλοῖ ὁ γρίφος οὗτος καὶ μοι ἀπαντᾷ.

«Ἀνάγνωθι ἀντιστρόφως», δηλαδὴ ἐκ τοῦ τέλους τῆς γραφῆς καὶ ὄντως ἔλεγε: «Ne vous tourmentez pas l' esprit pour approfondir des questions qu'il ne vous est pas encore permis de comprendre».

Ἦτοι:

«Μὴ βασανίζετε τὸ πνεῦμα σας, ἐμβαθύνοντες εἰς ζητήματα, ἅτινα δὲν σᾶς ἐπιτρέπονται ἐτι ν ἐννοήσετε.»

(Ἐπεται τὸ τέλος)

Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ.

Φ. Πρίντσεξ

ΑΣΜΑΤΙΟΝ

Σκληρὴ, .. μ' ἐπότιζες φαρμάκι
Χωρὶς ποτὲ νὰ σὲ λυπήσω!
Ἐφύγα κ' εἶπα μὲ τὸ νοῦ μου
Κοντὰ σου πειὰ νὰ μὴ γυρίσω...

Γύρα ἐδῶ στήν ἐρημίᾳ μου,
Μέσα στὸ δάσος, μακρὰ σου,
Κἀτι αἰσθάνομαι στὰ στήθια
Ποῦ δὲν τὸ ἐννοιωθα σιμά σου.

Αὔρες, τραγοῦδι, φῶς, αἰθέρας,
Στὸ νοῦ μου φέρνουν τὴ θωριά σου
Καὶ κάθε ἀνθος ψιθυρίζει
Στὸ πέρασμά μου τ' ὄνομά σου!

Ἄχ! κὶ ἂν μου σπάραιες τὰ στήθια
Κὶ ἂν τὴ χαρὰ μου ἔχεις οὐβῶσι
Τὰ λησμονῶ ὅταν θυμοῦμαι
Καὶ οὐ πῶς μου χεῖς ἀγαπήσει!

Δίμ. Ἐλευθεριάδης

* ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΩΡΑΝ ΤΩΝ ΦΑΡΑ *

Θ Η Β Α Ι

(Συνέχεια)

Ἡ ὀπὴ ἐπὶ μακρὸν ἦτο κεκαλυμμένη. Οἱ ἰθαγενεῖς ἐμάντευον ἑμῶς τὴν ὑπαρξίν τῆς ὅτι δπισθῆν αὐτῆς ἦτο βαθὺ ὑπόγειον, διότι τὰ ἐκ τῶν βροχῶν ὕδατα καταρρέοντα ἐκ τῶν χαράδρων τῶν ὄρειων, αἰφνης ἐξηφανίζοντο εἰς ἐν μέρος. Προσῆλθεν ὁ δραστήριος εὐρωπαῖος καὶ ἡ θύρα ἀνεώχθη. . . Εἰς τὸ ἄκρον ὀμιλητικὸς καὶ ἐνθουσιώδης ὁ διευθυντὴς τοῦ μουσεῖου τῆς Γίζε Μπρούγς-βένης διηγεῖται ἡμῖν μετ' ἐνδιαφέροντος, πῶς πρῶτος αὐτὸς ἐκ τῶν Αἰγυπτολόγων ἐν ἐτει 1881 ἔσχε τὸ εὐτύχημα νὰ ἴδῃ τὴν μὴ μίαν Σίτη τοῦ Α', ἐν μεμονομένην ἀπὸ ἐνταῦθα δεκάδος σιμμάτων, κομισθέντων ποτὲ ἐνταῦθα ὑπὸ τῶν ἱερέων εἰς τὸ γενικὸν κοιμητήριον καὶ τυχαίως ἀνακαλυφθέντων ὑπὸ τινῶν Ἀράβων. Καὶ τοὶ ἀδελφοὶ οὗτοι, διεφώνησαν εἰς τὸν τρόπον τῆς πωλήσεως τῶν ἀνευρεθέντων σπανιοτήτων καὶ διεπληκτίστησαν. Ὁ πρεσβύτερος πρόεδρος ἡ ἀκριβέστερον ἐπώλησε τὸ μυστικὸν (ἀντὶ 500 ἀγγ. λιρῶν) εἰς τὰς ἀρχάς, αἵτινες αὐθωροὶ ἐπέθηκαν χεῖρα ἐπὶ τῶν εὐρημάτων, ὡς εἰς περιουσίαν τοῦ κράτους, τὸν δὲ εὐκαρινῆ ἰθαγενῆ διώρισαν φύλακα τῶν ἐνταῦθα ἀρχαιοτήτων.

Ἴδου αὐτὸς ἵσταται ἐνώπιον ἡμῶν, ὁ ἀποκτήσας φήμην οὗτος Μωχαμέτ Ἀχμέτ Ἀβδ-έρ-Ρασσοῦλ, φερὼν ἀπλοῦν σαρίκιον, ἀπλοῦν καφτάνι, καὶ ἐταστικῶς θεωρῶν τοὺς περὶ αὐτόν. Ὅταν ὁ Μπρούγς-βένης μετέφερεν εἰς Κάϊρον τοὺς ἀνευρεθέντας νεκροὺς, εἰς τὸν σιδηρόδρομον, νομίζω ἐδέησε νὰ λάβῃ δι' αὐτοὺς «εἰσιτήρια πρώτης θέσεως». Ἡ συνοδία διηυθύνθη ἀποτέρω καὶ ἔστη πρὸ τῆς «αἰωνίας κατοικίας» ὑπ' ἀριθμὸν 11 Ραμζῆ τοῦ Γ. Ἀρκετὰ ἀπότομος κατάβασις εἰς τὸ βᾶθος.

Ἐκ νέου περιβάλει ἡμᾶς τὸ σκότος. Ἐκ νέου ἀκούεις ὅτι ὁ διάσημος νεκρὸς ἐπλεε δι' αὐτοῦ πρὸς τὴν αὐγὴν καὶ τὴν τελικὴν μακαριότητα.

Ἀπείρως θαυμάσιον εἶνε τὸ ἐσωτερικὸν τῶν βασιλικῶν τούτων τάφων!

Ὁ ἐν μεγάρῳ βιώσας, καὶ μετὰ θάνατον προφανῶς ἐπεθύμει νὰ διατηρήσῃ ἔστω καὶ ἐν ἐλαχίστῳ τὴν προτέραν κατάστασιν. Ἐν στίσει μετὰ τῆς ἀληθοῦς πίστεως εἰς τὴν μαγικὴν σημασίαν τῶν ἐπιτυμβίων γλυφῶν, τοῦτο κάπως ἐξεπληροῦτο.

Αί άφρονι μορφαί, αί μυστηριώδεις έπιγραφαι, ύφειλον ν' άναστήσωσιν εν τῷ σκότει τήν ποθητήν πραγματικότητα.

Αριστερόθεν, εν παραδείγματι, εκτείνονται εικόνες παριστώσαι τήν προπαρασκευήν του γεύματος : σφάζουσι ταύρον, διαμελίζουσιν αυτόν και κρεμάσι το κρέας, θέτουσιν αυτό επί τρίποδος υπό το όποιον άνάπτουσι ξύλα, ή δένουσι διά σχοινίων εις ύψηλόν μέρος, όπως διαφυλάξωσιν αυτό από τών μυιών ή άλλων έντόμων. Καίτοι ή εικών είνε λίαν εφθαρμένη, άλλ' όμως διακρίνονται έτι τά μέσα τής άρτοποιίας, τής άγγειοπλαστικής και πολλά τοιαύτα.

Βλέπει τις επί τών τοίχων διαφόρους θεότητες και έμβλήματα· άλλά παρ' αυτά βλέπομεν επίσης και χήνας, νήσσας, ένδικας όρνεις και άλεκτορίδας, κανίστρα πλήρη ώων, καρπούς, λαχανικά, σταφυλάς, χόρτα.

Κάτωθεν αυτών διακρίνεται ή μορφή του ποταμού Νείλου (έρυθρου και πρασίνου χρώματος, μετ' άνθίων επί τής κεφαλής)

Ίδου άκόμη και δύο γυμνόποδες μουσικοί (ών δ έτερος τυφλός,) είνε προσκληθέντες να ήδύωνσιν εν τῷ τάφῳ τήν άσκήν του Φαραώ.

Αμφοτέρω κρούουσιν ύψηλάς εκτάκτου ώραιότητας άρπας, εις ός άποδίδουσι κυρίαν χαρακτηριστικήν διακρίσιν του τάφου τούτου. Ούτω τουλάχιστον συνεπέρανε κατά τόν παρελθόντα αιώνα ο Σκώτος Μπριούς, άνακαλύψας και όνομάσας αυτόν «τάφος άριστού». Δεξιόθεν εν τῷ ύπογειώ εύρίσκονται παραστάσεις ιστιοφόρων πλοίων, διαφόρου μεγέθους. Φαίνονται μάλιστα και αί έσωτερικά αυτών διαιρέσεις. Πανταχού ύπάρχουσι κοσμήματα διά διαφόρων ζωηρών χρωμάτων. Απώτερω εις σεσωρευμένα άρχαία Αιγυπτιακά όπλα : δόρατα, ξίφη έγχειρίδια, μάχαιραι, τόξα μετά βελών, θώρακες, περικεφαλαΐαι, στρατιωτικά σήματα. Η κυανή φωτοσκίασις ή δοθείσα εις ταύτα μαρτυρεί ότι ήσαν εκ χάλυβος. Έκπότερωθεν τούτων εις έν έξωγραφημένα μέλινα βούς μετά κεφαλικής διακοσμήσεως τής θεας Χατώρ και μέλας ταύρος μετά πορφύρου κασά.

Η τοιχογραφία άνελλίσσεται εις δέκα μικρούς θαλαμισκούς κειμένους προς τήν κεντρικήν είσοδον. Έχουσιν ούτοι όψιν κελλαρίων, όπου ίσως, πρό τής διαρπαγής έτοποθέτου διαφορά σκεύη και πολύτιμα είδη. Κατ' εκείνους δε τούς μεμακρυσμένους χρίνους ή πολυτέλεια διετέλει εν τῇ άκμῇ της, παραλλήλως προς τήν άνάπτυξιν του πνευματικού πολιτισμού. Περὶ τούτου πειθώμεθα επθεωρούντες τόν τάφον του βασιλικόν Ραμζή του Γ' του γνωστού εις τόν κλασικόν κόσμον Ραμφένιου. Η περί τών θησαυρών αυτού φήμη παλαιόθεν διεαλπίσθη πανταχού. Αί άπηχήμες αυτής άκούονται εις τούς μύθους τών Ίνδιών και του Θιβέτ. Καί πράγ-

ματι κατά μέρος ποικίλλουσι καθίσματα μετά κεφαλών λεόντων και ποδών θηρίων, στρωμαί μετά ήμισελήνου εν είδει προσκεφαλαίου και κακαλυμμένα διά δοράς λεοπαρδαλεως, κομφά δοχεία εκ φαρφουρίου ή πήλινα. Η δ' επί τινα τούτων ροδόχρους βαφή καθιστά πως ταύτα διαφανή, ύπονοουμένης τής εν αυτοίς ύπάρξεως οίνου.

Απώτερω φαίνονται εικόνες παριστώσαι γεωργικά έργα, πρό τής πλημμύρας του Νείλου και μετ' αυτήν. Οί γεωργοί ότε μιν άροτριώσιν επί τών υδάτων και σπείρουσιν ότε δε θερίζουσι και συγκομίζουσιν εις τούς σιτοβολώννας.

Επειδή δ' εν τῷ μέσω των περιγραφομένων θαλαμισκων εύρέθησαν όπαι φρεάτων, οι σοφοί ύποθέτουσιν ότι πιθανόν ν' αναπαύονται ένταύθα, πλησίον του μονάρχου, οι έμπιστότεροι αυτού ύπήκοοι, έκαστος εν είδικῷ αυτώ διαμερίσματι : ήτοι οι έχοντες τήν διεύθυνσιν των μαγειρίων, του αύλικού στολισκου, τής κτηματικής περιουσίας των Φαραώ, του όπλοστασιου κτλ. Σήμερον δ εκ γρανίτου σαρκοφάγος του Βασιλέως εύρίσκεται εν Λούβρω, το τεθραυσμένον αυτού κάλυμμα εν Κέμπριτζ, το σώμα εν Γκιζι, ο δε μακρός επικήδειος πάπυρος εν τῷ Βρετανικῷ Μουσείῳ!

Οί ανασκάψαντες τόν τάφον τούτον εύρέθησαν άντιμέτωποι προς άλλον τάφον, ως εκ τούτου δε ή κυρία ιδός, διευθυνομένη προς τό βάθος στρέφεται : προς τά δεξιά. Ρίπτων εν βλέμμα επί πράκριν πύθικον, ώπλισμένον διά τόξου, επ τά χαρίζοντα μακροβιότητα δαιμόνια μετά Ιεράκων εις τās χείρας, επιστρέφεις και άκουσίως Ισταται ένώπιον τινος, όπερ επιπολαίως παρετηρήσας εν τῷ τάφῳ του Σέτη και τώρα δε έτι μάλλον καταφανώς. Επί γωίας τινος του τοίχου φαίνονται έναργώς οι άντιπρόσωποι των τεσσάρων ανθρωπίνων φυλών μετά των προικισθέντων αυτοίς υπό τής αιγυπτιακής άρχαιότητας χαρακτηριστικῶν έξωτερικῶν σημείων : 1) Οί γλαυκώπιδες και ξανθοί Τιμαχού, φέροντες περά επί κεφαλής και δοράς ταύρου, άλλαις λέξεσιν άρειανοί, καταλθόντες εις τήν συνορεύουσαν Λιβύην. 2) Οί Ναχουσού, μαύροι. 3) Οί κιτρινόμορφοι Αμού, άσιανοί, έχοντες ρίνας άετου και σφηνοειδείς κτενισμένους πώγωνας και φέροντες τό ένδυμα των Ιθαγενών τής γῆς Χαναάν. 4) Οί μελαψοί Ρομετού, κάτοικοι τής χώρας του Φαραώ, εύσταλαίς, εύρόνωτοι έχοντες άφελη του προσώπου έκφρασιν όλίγον κυρτήν ρίνα, λεπτήν όσφύν και σώμα κεραμόχρον.

Συνεπώς επί τών όχθών του Νείλου 3,000 έτη πρό του Μπλιούμενθαχ, έφρόνου ηδη περί τής ταξινόμησεως των λαών ! Ίδι τῆτες μορφών τινων, ήδύναντο πράγματι να χορηγήσωσι νέαν ύλην εις τούς ύποστηρικτάς της παλαιας

θεωρίας, καθ' ήν οι Ίνδοι τής Αμερικῆς κατά τό παρελθόν ίσυγγένουσιν προς τούς κατοίκους τής Βερείου Αμερικῆς.

Κατά τήν προς τήν έξοδον διεύθυνσιν φαίνεται ύμνος προς τόν ήλιον «Ρα» συνιστάμενος εξ 75 στροφών, εν σχήματι Ιερογλυφικῶν. Αί τελευταΐαι εις λίαν εφθαρμένα. Εύρισκόμεθα και πάλιν εις τήν άτμοσφαιραν, πρόκειται δε να διευθυνθώμεν προς δυσμὰς, δι' ικανώς άποτόμου φάραγγος, διαχωρίζουσης τήν κοιλάδα του θανάτου» από τής παρὰ τόν Νείλον πεδιάδος. Η έλισσομένη κατά μήκος των όρειών άμυώδης άτραπός, κατεσπαρμένη μάλιστα δι' όξυτάτων χαλίκων τόσοσιν είνε στενή και κρηνώδης. ώστε αναγκάζομεθα να κατερχώμεθα των όναρίων και να βαίνωμεν πεζή. Η ήμερα πλησιαζει προς τήν μεσημβριαν ως εκ τούτου αί σθανόμεθα έαυτους πλέοντας εν τῇ νάρκη τής περι ήμὰς άτμοσφαιρας.

Εφαντάσθημεν, ή άνεγνωσάμεν κάπου ότι οι Αιγύπτιοι Ιερείς θεώρουσιν τό ριπίδιον ως έμβλημα τής ευτυχίας. Πόσον ειχον δικαίον!

Είνε άδύνατον να ειπωμεν μετ' ακριβείας πόσοι διάσημοι τάφοι περιέχονται εν «Μπιμπάν ελ Μουλούκ». Οί άρχαιολόγοι γνωρίζουσι τούτους περι τούς εικοσιπέντε, άλλά πλείστοι τούτων εις καταστραμμένον. Ο Στραβων ηδη αναφέρει τεσσαράκοντα. Οί Έλληνες ώνόμαζον τās όπας ταύτας «σήραγγας», έχοντες υπ' όψιν τās ύπογειους οδούς.

Γαλήνη και ήμερία πέριξ. Όσον και έντείνει τις τήν φαντασίαν, δυσκόλως δύνάται να άναπαρστήση κατά διάνοιαν τήν κατά τήν άρχαιότητα τελουμένην ένταύθα επικίνδυνον πομπήν. Τόν τεθνεώτα, βεβαίως κατά τās επικρατούσας συνηθείας έφερον εν νεκροφόρῳ ή εν λέμβῳ, θεθειμένη επί κυλινδρικῶν βάσεων. Εμπρός εξέιχον οι δι' αυτόν δρεφθέντες λατοί ως σύμβολα αναγεννήσεως.

Είτα ώδήγουν τά προς θυσίαν κτήνη, έφερον τά είδωλα, διάφορα σκεύη, πολιτικους στολισμούς και καρπούς, κανίστρα πλήρη φύλλων δροσερών, ύπαινωσσομένων τήν αιώνιότητα του βίου κτλ. Αί θρηνωδοί επλήρουσιν τά περίξ διά των υπερβολικῶν γένων αυτών.

Τό λευκόν χρώμα των ένδυμάτων (ως και εν Κίνα) έχρησίμευσεν ως σημείον πένθους.

Πόσον απέχουσιν ήμῶν οι καιροί εκείνοι ! Μάτην άναζητείς διά του βλέμματος τήν εμφάνησιν έστω μέλανος θώος εκεί που πέραν. Τό άρχαϊόν θήσκαυμα έβλεπεν εν αυτώ τήν ένσαρκωσιν του Θεού Ανουβιδος, του κυριάρχου των ένταφιων Αιθιωνών βράχων του προστάτου τής ταρχεύσεως, όστις άποδίωκε τούς δαιμονας εκ των πτωμάτων, μεταχειριζόμενος προς τούτο τό τόξον και τήν μαστιγα. Αλλ' όμως ούδαμου φαίνεται θώος. Μόνον επί έράχου τινος εξέιχον-

τος ύφέρπει διαταραχθείς όψις, είνε η έολισθήσας από τόν τοίχον του τάφου του Σέτη, εκ τής ομάδος των επί λίθου γεγλυμμένων αδελφών, ούτινες διατηρούσι τήν ακινησίαν των.

Η μεταβάσις έτελείωσεν Η άτραπός άγει προς τά κάτω. Οί γυμνοί λόφοι βαθμηδόν ύποχωρούσι διά μελαγχολικῶν κρεμαστῶν όγκων προς τήν έγκαταλειφθεισαν παρ' ήμῶν κοιλάδα του θανάτου». Ενώπιον των όφθαλμών μας άπλύται ύποπρασινος άνώμαλος επιφάνεια μετά των διεσκορπισμένων επ' αυτής μνημείων της άρχαιότητος, των ήμικατηδαφισμένων ναών, των παραμορφωμένων και βαρυνθέντων τήν ζωήν παρεμορφωμένων και πάλιν επί των όνακολοσσών. Μεταβαίνωμεν και πάλιν επί των όναρίων προς τās άρχαιότητας ταύτας. Ένταύθα επίσης τά πάντα έθιξεν ή πτέρυξ του θανάτου, άλλά καθ' όλως διάφορον τρόπον· εκεί, εν τῇ γῇ, ούτος συνέσχε τήν θρασειαν ανθρωπίνην διάνοιαν, τῇ βοηθεία, μαγείας τείνουσαν να καταπάτηση τούς νόμους τής φύσεως, να νεκρώση τήν έκτασιν και τά συμβάντα, να καταστήση άφθαρτα τά σωματικά ήμῶν περιβλήματα. Είς τήν προσειδιώσαν ήμιν φωτεινήν κοιλάδα, ένθα πλείτερον ύπάρχει έτι ή έρήμωσις και ή θλίψις, ένθα έκαστον τεμάχιον ύποβαστάζει όγκον, ον ή αυτή άναιμείνει τύχη, ο θάνατος διέβη και πολλά, πολλά διέσεισεν. Αλλά διατί εκ των έρεσιών πνέει επ' ήμὰς άκμαία και σωτήριος πνοή; Ταύτα έδημιούργησεν ή τέχνη, ήτις, δεν δύναται να αποθήνη και καταπλήττει διά τής άυθιπαρξίας της και εν αυτῇ τῇ πτώσει της. . . .

Οί ύψηλοί ταξειδιώται πλησιάζουσι προς εν εκ των σπουδαιοτάτων αρχιτεκτονικῶν μνημείων τής άρχαίας Αιγύπτου, προς τό Δέρ ελ-Μπαχρή. Αρχόμενοι τής περιγραφῆς του δεν δύναμεθα να παρασιωπήσωμεν λίαν ουσιώδεις τινάς και περιέργους λεπτομερείας, ιστορικόν έχούσας χαρακτήρα. Άνευ αυτών μένουσιν ακατάληπτα και ή χρονική περίοδος, ή παραγαγούσα τήν παράδοξον ταύτην αρχιτεκτονικήν και οι δημιουργοί του έργου τούτου επίσης διακρινόμενου από των λοιπών λειψάνων τής Αρχειότητος. Ένταύθα δύο τινά αξιοσημείωτα ύπάρχουσι πρώτον, ή εισβολή του έξωτερικου καλλιτεχνικου στοιχείου εις τόν παρὰ τόν Νείλον πολιτισμόν, όπερ υπό καλλολογικήν έποψιν παραυτα υπερέβη αυτόν· δευτερον ο ύπαινωγμός βαθύς τινος δεσμού των Αιγυπτίων προς τήν άνατολικήν χώραν Πόντου, όπόθεν ίσως εξέβηθόν ποτε οι θεμελιωταί του κράτους των Φαραώ.

Η Βασίλισσα «Χατσεψού» (θαυμασία λαμπρά άρχή) δικαίως λογίζεται μία των εν τῇ ιστορία θαυμασιωτάτων βασιλίδων.

(Επεται συνέχεια)

ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΥΣ ΠΑΡΑΓΟΝΤΑΣ

ELISÉE RECLUS

Ὁ ἀπὸ τινος ἐκ τῆς ἐπιστημονικῆς δράσεως ἐκλιπὼν μέγας γεωγράφος Jean-Jacques-Elisée Reclus, ἦτο ὁ δευτέρου υἱὸς μεταξὺ δώδεκα τέκνων ἱερέως φιλανθρώπου καὶ ἀπλοῦ τὰ ἦθη. Διανύσας τὰς πρώτας σπουδάς του εἰς πρῶσικὰ λύκεια ἠκολούθησε τὰ μαθήματα τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Βερολίνου. Ὅλως δημοκρατικῶν ἢ μᾶλλον ἀναρχικῶν ἰδεῶν φρονῶν ὅτι ἡ γενικὴ τοῦ κόσμου εὐτυχία θὰ προέλθῃ ἐκ τῆς ἐπικρατήσεως τῶν φυσικῶν νόμων, ἐλθὼν εἰς τὴν Γαλλίαν τῷ 1840 ἀνεμίχθη κατὰ τῆς ἀναρρήσεως Ναπολέοντος τοῦ Γ' δι' ὃ καὶ ἐξωρίσθη τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1851, ὡς ἐξωριστός δὲ περιηγήθη διαδοχικῶς τὴν Ἀγγλίαν, Ἴρλανδίαν, Ἡνωμένους πολιτείας, τὴν Κεντρῶν Ἀμερικῆν κλπ. Ἐπανελθὼν ἐν Παρισίοις τῷ 1857 ἐδημοσίευσεν εἰς τὴν Revue des Deux-Mondes καὶ εἰς τὸ Tour du Monde πλείστα ἀξιοσημεῖα ἀρθρα ἀφορῶντα τὰς χώρας δι' ὧν διήλθεν.

Μέχρι τοῦ 1870 ἐδημοσίευσεν λίαν ἐνδιαφερούσας ἐργασίας. Συνέγραψεν ἰδιαιτέρως ἔργον, ἡ Γῆ, περιγραφὴ τῶν φαινομένων τῆς ζωῆς τῆς σφαίρας (2 τόμ.) ὅπερ μετεφράσθη εἰς πλείστας γλώσσας.

Υπηρετήσεν εἴτα ὡς ἐθνοφύλαξ καὶ ἀεροναύτης τὴν πατρίδα του, τῇ 18 δὲ Μαρτίου τοῦ 1871 ἐδημοσίευσεν εἰς τὴν Κραυγὴν τοῦ λαοῦ διακήρυξιν κατὰ τῆς κυβερνήσεως, συλληφθεὶς δὲ τῇ 5 Ἀπριλίου 1871 ἀπεστάλη δέσμιος εἰς Βεροσλίαν.

Μετὰ ἐπτάμηνον φυλάκιον κατεδικάσθη εἰς ἀειφυγίαν. τῇ διαμαρτυρίᾳ ὅμως ὄλων τῶν Εὐρωπαϊῶν σοφῶν τῇ 4 Ἰανουαρίου τοῦ 1872 ὁ Θιέρρος περιώρισεν τὴν ποινὴν εἰς ἔξορίαν. Κατόκησε τότε εἰς Ἰταλίαν μετέπειτα δ' εἰς Ἑλβετίαν.

Τῷ 1892 προσεφέρθη αὐτῷ ἔδρα καθηγητοῦ ἐν Βρυξέλλαις. Τῷ 1898 δὲ ἐδημοσίευσεν σύγγραμμα ὑπὸ τὸν τίτλον ἡ ἐξέλιξις, ἡ ἐπανástασις καὶ τὸ ἀναρχικὸν ἰδεῶδες, δι' οὗ καταφαίνεται ὅτι δὲν μετέλλαξε γνῶμας.

Μεταξὺ τῶν κυριωτέρων ἔργων του ἀναφέρονται τὰ *Guide à Londres* (1 τόμος 1860), *Les villes d'hiver de la Méditerranée et les Alpes-Maritimes* (1 τόμος 1864), *La Terre, Nouvelle Géographie universelle* (τόμοι 19) τέλος δὲ κατάρθωσεν ν' ἀποπερατώσῃ πρό τοῦ θανάτου του περιοπούδατον ἔργον, *L'homme et la Terre* εἰς ὃ συγκετροῖ τὰ συμπέρασμα τῶν ἐπιστημονικῶν του μελετῶν.

Ὁ Reclus ἐζήσῃ βίον ἀνάλογον τῶν ἰδεῶν του ἀπλοῦν, ἀνευ ἀτομικῆς περιουσίας. Αἱ ἀναρχικαὶ του ἰδέαι δὲν ἐσοκόπων τὴν πραγματοποιήσιν των διὰ τῶν μέσων τῶν λοιπῶν ἀναρχικῶν, ἀλλ' ἦσαν ἐξάρσεις τοῦ πνεύματος, μὴ ἐπιθυμοῦντος τὴν ἀλληλοκαταστροφὴν τῶν λαῶν χάριν τῶν ὀλίγων ὡς διαφαίνεται ἐκ τῶν λεγομένων ὑπ' αὐτοῦ ἐν τέλει τῆς παγκοσμίου του γεωγραφίας.

Ἄξιζει, λέγει, τὸν κόπον ἐπὶ τῆς σφαίρας ταύτης ἥτις στρέφεται εἰς τὸ διάστημα νὰ μισῶμεν ἀλλήλους;!

Θ. Σ. ΒΑΗΣΙΔΗΣ

Δρ Φυσικῶν Ἐπιστημῶν

ΟΛΑ ΣΜΙΓΟΥΝ

Λένε τὰ ἔρημα βουνὰ δὲν σμίγουνε μονάχα, Ὅλα ὁ γέρω-χρόνος μιὰ μέρα θὰ τὰ σμίξῃ. Ἐδίωξαν τὴν ἀγάπη μου, νὰ με ξεχάσῃ τάχα, τὸν πόνο τῆς καρδιάς της, τὰ δάκρυα νὰ πνίξῃ

Ὅσο κτυποῦν τὰ σωθικὰ κ' ὁ λογισμὸς γυρίζει
καὶ τὸ τιμόνι ὁ ναύτης περήφανα κρατεῖ
μέσ' τῆς καρδιάς κ' ἡ πρώτη ἀγάπη ἀρμενίζει
νὰ φτάσῃ σὸ λιμάνι, σὸ μέρος ποῦ πόθει.

Ἄθηναι

ΜΙΑΤΩΝ ΒΙΤΑΛΗΣ

ΟΙ ΑΝΑΓΙΝΩΣΤΑΙ ΤΟΝ ΣΚΕΥΕΘΝ

ΠΑΙΔΙΟΝ ΣΥΝΟΜΙΛΟΥΝ ΜΕ ΤΑ ΖΩΑ

Τὸ σπάνιον καὶ περιέργον τοῦτο φαινόμενον ἀνθρώπων τινῶν, οἱ ὅποιοι ἐννοοῦν ἢ μαντεύουσιν τὰς σχέσεις ἄλλων, συνήθως διεγείρει τὴν δυσπιστίαν τῶν πολλῶν, φρονούντων ὅτι οἱ τοιοῦτοι ἀναγνώσται τῶν σκέψεων ἰδηγοῦνται μᾶλλον ὢ ὃ τῶν προδοτικῶν κινήσεων τῶν ὀφθαλμῶν χειρῶν, μῶνων κ.τ.λ. τῶν ὑποβαλλομένων ἀτόμων καὶ οὐχὶ ὅτι κατέχουσι μαντικὴν δύναμιν. Ἄλλ' ἰδοὺ περιέργον καὶ δυσεξήγητον γεγονός διὰ τοῦ ὁποίου θὰ εὐρεθῶσιν εἰς δύσκολον θέσιν πάντες οἱ δυσπιστοῦντες. Ἀγγλικόν τι περιοδικόν ἐγράψεν ἐσχάτως περὶ ἐνὸς παιδίου, ἐννοοῦντος τὴν γλῶσσαν τῶν ζῶων.

Ἐν τῇ ἀνατολικῇ Ἀλαβάρμα, παρὰ τῇ Ροκ δάλη, ζῆ παιδίον τι ἐξαετίς, ὁ Χόβαρτ Ἐδουίν, τὸ ὅποιον κατέχει τὴν μοναδικὴν εὐκολίαν νὰ ἐννοῇ τὴν γλῶσσαν καὶ τὰς ἐπιθυμίας τῶν ζῶων. Φυσικώτατα καὶ ἀπαθέστατα τὸ παιδίον τοῦτο κάθηται καὶ ὁμιλεῖ ἐπὶ μακρὸν μὲ τὰ περιστοιχίζοντα αὐτὸ διάφορα ζῶα βουῆς, ὄνου, ἵππου, κύνος, γαλάς, πρόβατα κτλ. μάλιστα δὲ καὶ μὲ τὰ πτερωτὰ καὶ ἀκολούθως ὁμιλεῖ εἰς τὴν οἰκογένειάν του περὶ τῶν εὐχαριστήσεων, ἐπιθυμιῶν ἢ ἀσθενειῶν τῶν ζῶων τούτων. Ἡ ἐπιτηδεύσις αὕτη εἶνε ἔμφυτος ἐν αὐτῷ, ὁ δὲ μηχανισμὸς του ἀκατανόητος. Ἐν τῇ χώρᾳ ὀνομάζεται ὁ μικρὸς γόης, οἱ δὲ μαῦροι τὸν φοβούνται καὶ τὸν θυμιάζουν. Ἐκτὸς δὲ τῆς μετὰ τῶν ζῶων συνμιθίας του ὁ Χόβαρτ ἀναγιγνώσκει τὰς σχέσεις τῆς μητρός του καὶ τῆς ἀδελφῆς του Ἐλίζας πρὶν ὁμιλήσῃ. Ἡ μήτηρ του μάλιστα προσθέτει ὅτι δὲν ἔχει ἀνάγκην νὰ τῷ ὁμιλῇ καθόλου. Τῇ ἀποκρίνεται πρὶν ἢ ἐρωτηθῇ.

Μίαν ἑσπέραν ὁ πατήρ του ἦτο πλαγιασμένος ἐπὶ τῆς χλόης, κουρασμένος ἐκ τῆς ἐργασίας τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ὅταν ὁ Χόβαρτ ἐφθασεν ἀσθαιίνων καὶ λέγει.

— Πατέρα, τὸ ἀλόγόν μου εἶπε ὅτι τὸ γονατὸ του τοῦ πονεῖ. Ἐστραγκούλιξε τὸ πόδι του ἐνῷ ἐδούλευε.

— Καὶ ἐγὼ πιστεύω εἶπεν ὁ πατήρ του ὅτι τὸ ἀλόγόν του ψεύδεται, ὅτι εἶνε ἀπλῶς ταμπέλικον καὶ δὲν θέλει νὰ ἐργασθῇ.

— Καὶ ὅμως μοῦ εἶπεν ὅτι δὲν θὰ εἰμπορήσῃ νὰ δουλεύῃ αὐρισ. Μόλις πατήσῃ τὸ πόδι του χάμω τοῦ πονεῖ.

Ἄλλ' ὁ πατήρ του δὲν ἠθέλησε ν' ἀκούσῃ τίποτε καὶ τὸ ἔβαλε νὰ ἐργασθῇ. πρὶν ὅμως σημάνῃ ἢ μεσημβρία τὸ γονατὸν του εἶχε τοσοῦτον ἐξογκωθῆ ὥστε ἠναγκάσθη νὰ φέρῃ τὸν δυστυχῆ ἵππον εἰς τὸ κτηνοτροφεῖον, ἐπὶ πολλὰς δὲ ἑβδομάδας ἦτο ἀδύνατον νὰ ἐργασθῇ. Ὁ πατήρ πρὶν θέσῃ εἰς τὴν ἐργασίαν τὸν ἵππον ἐξήτασε τὸν πόδα, ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθη νὰ ἀνεύρῃ τίποτε τὸ δεικνύον τὸ πάθημα, ἐνῷ ὁ υἱὸς του τὸ ἤξευρεν.

Μίαν ἡμέραν ὁ Χόβαρτ εἶπεν εἰς τὴν μητέρα του ὅτι ὁ εὐνοούμενος αὐτῶν κύων Τζας διεσκέδασε πολὺ φονεῶν προβατίνας κατὰ τὴν προηγουμένην νύκτα, τῇ συντροφία καὶ ἑτέρου κύων. Ἡ μήτηρ του ἠναγκάσθη νὰ παραδεχθῇ ὡς ἀληθῆ τὴν εἶδησιν ταύτην, διότι εἶδε τὰ πτώματα δύο ἀμνάδων γείτονός τινος καὶ εἶπεν εἰς τὸν υἱόν της.

— Εἶπέ εἰς τὸν Τζας ὅτι ἐν τὸ ξανακάμῃ ἂ τὸν σκοτώσωμεν καὶ αὐτόν.

Ὅλιγον δὲ μετὰ ταῦτα ἐπανελθὼν ὁ Χόβαρτ εἶπεν ὅτι Τζας ὑπεσχέθη νὰ μὴ πειράξῃ τὰς ἀμνάδας εἰς τὸ μέλλον. Ἄλλ' ὁ ἕτερος κύων συνελήφθη βραδύτερον τρώγων ἀμνάδα τινὰ καὶ ἐφονεύθη ἀμέσως.

Ὅταν ὁ Χόβαρτ, ἐφθασε τὸ πέμπτον ἔτος τῆς ἡλικίας του, ἡ ἐπιτηδεύσις αὕτη εὐρίσκετο εἰς τὸ μεγαλειότερον σημεῖον.

Ὅλοι οἱ κτηματῆται τοῦ τόπου ἐσπευδον νὰ τὸν καλέσουν μόνις ἡσθίνοις ζῶων τι αὐτῶν. Τὸ παιδίον ἐτοποθετεῖτο παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ ζώου καὶ θέτων τὴν χεῖρα του ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τούτου, μετὰ τινὰ λεπτὰ ἔλεγεν ἀκριβῶς τι ἐπασχέ τὸ ζῶον.

Κάποτε ὁ ταῦρος γείτονός τινος κατέστη μανιώδης καὶ δὲν ἄφινε οὐδένα νὰ τὸν πλησιάσῃ, ἀλλὰ ἔτρεχε περὶ τῆς βοσκῆς ὡς κατεχόμενος ὑπὸ τρέλλας. Ὁ Χόβαρτ ἐν τούτοις τὸν ἐπλησίασεν ἡσυχῶς καὶ ἐπανήλθεν εἰπών.

— Ὁ ταῦρος μοῦ εἶπεν ὅτι κάτι ἐμπῆκε εἰς τὸ ἀριστερὸν τοῦ πόδι, τὸν ἐπλήγωσε καὶ ἀπὸ τοὺς πόνους τοῦ ἔρχεται τρέλλα. Πράγματι δὲ οἱ μαῦροι συλλαβόντες τὸν ταῦρον διὰ θηλείας εὗρον εἰς τὸν ὑποδειχθέντα πόδα του ἓνα καρφίον.

Ἄλλοτε πάλιν ὁ Χόβαρτ ἐκλήθη διὰ νὰ ἐξετάσῃ ὠραῖον τινα ἵππον καὶ μεγάλης ἀξίας, οὗτινος τὴν ἀσθενείαν δὲν ἠδύνατο κανεῖς νὰ διαγνώσῃ.

Τὸ παιδίον ἀπεκρίθη ὅτι ὁ ἵππος ὑπέφερον ἀπὸ ὀδονταλγίας καὶ ὑπέδειξε ποῖος ὁδὸς ἐπόνει. Ὅντως δὲ ἀφοῦ ἀφήρσαν τὸν ὀδόντα τούτου ὁ ἵππος ἐπανέκτησε τὴν ζωηρότητά του καὶ τὴν υγείαν του.

Ὁ μικρὸς λοιπὸν Χόβαρτ εἶνε εἰς μάγος καὶ μάλιστα μάγος πρωτοφανῆς, διότι δὲν εἶνε τις ὑπερήγως, ὡς παριστάνονται οἱ μάγοι!

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΕΚ ΒΕΡΟΛΙΝΟΥ

Σύνταξιν «Φύσεως»

ΑΘΗΝΑΣ

Κατ' αὐτὰς ἐπαίχθη ἐνταῦθα εἰς τὸ Γερμανικόν. Ἡ ἑορτὴ τοῦ ἐπιστρέφαντος νικητοῦ Ἀλκιβιάδου, ὑπὸ τοῦ ὑπὲρ ἀγαθοεργῶν σκοπῶν Συλλόγου τῶν Κυριῶν.

Τὸ ἔργον ἀναβιβάσθη ἐπὶ τῆς σκηνῆς, μετὰ θανμασίας ὅλης τέχνης, ὑπὸ τῶν ἐρασιτεχνῶν κυριῶν καὶ κατ' ἀνάγκην ὀλίγων εὐγενῶν κυριῶν. Συντελεσάντων οὕτω εἰς τὸν εὐγενῆ τοῦ γυνεκεῖν τούτου Συλλόγου σκοπόν. Ὡς δὲ συνήθως καὶ κατὰ τὴν περιστάσιν ταύτην ἡ ἀπολαυστικὴ καὶ ἐν ταύτῳ εὐεργετικὴ αὕτη θεατρικὴ ἐσπερίς ἐδόθη οὐχὶ εἰς θέατρον τι, ἀλλὰ εἰς τὴν μεγαλοπρεπῆ καὶ τελευταίως ἐκιάκτως

* ΕΚ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΩΝ ΖΩΩΝ *

Ο ΕΛΕΦΑΣ

ΕΤΑΞΥ τῶν ἀπείρων κατοίκων τοῦ ζωϊκοῦ βασιλείου ὁ ἐλέφας εἶνε ἀναμφιβόλως ἐν τῶν περιεργωτέρων, τῶσον διὰ τὸν φοβερόν καὶ μοναδικὸν ὄγκον του, ὅσον καὶ διὰ τὰς σπανίας ἀρετάς του, τὰ προτερήματά του, τὰς ἀφελείας καὶ τὰς παραδόξους συνηθείας του. Ἀλλὰ τὸ συμπαθὲς τοῦτο μεγαθύριον, ἐπέσυρεν ἐσχάτως

τὴν προσοχὴν τῶν διαφόρων ἐπιστημονικῶν Ἐταιριῶν τῆς Εὐρώπης, ἐνεκα τοῦ ἐπικειμένου κινδύνου τῆς ἐξαφανίσεως αὐτοῦ ἐκ τοῦ ζωϊκοῦ βασιλείου. Πράγματι τὰ παχύδερμα τὴν σήμερον εἶνε σπάνια καὶ ἂν ἐκλείψωσι ταῦτα, δεόν

ὄλως διακομισθεῖσαν αἰθουσαν τοῦ θανμαδίου κεντρικοῦ μεγάρου τοῦ Ζωολογικοῦ Κήπου. Τὸ ἔργον ἐπιτυχόν εἰαν θὰ παιχθῆ καὶ πάλιν μέχρι οὐ παύσῃ ἢ πρὸς τοῦτο ἀπαιτήσις τοῦ κοινοῦ.

Οὕτω πως ἐργάζονται ἐνταῦθα. Καὶ ἐνῶ παρέρχουσι διὰ τῶν τοιούτων παραστάσεων τερπνοτάτας στιγμὰς εἰς τοὺς πλουσίους, ἀνακουφίζουσι συγχρόνως τοὺς πένιτας, τοὺς πάσχοντας, τὰ ὀρφανά. Καλὸν δὲ θὰ ἦτο φρονοῦμεν καὶ οἱ τοιοῦτοι εὐεργετικοὶ σύλλογοι ἐν Ἑλλάδι, διὰ τοιούτων ἀκριβῶς παραστάσεων πολυτίμων ἔργων τῶν ἐνδόξων μας ἡμερῶν καὶ τὸ φιλόανθρωπον αὐτῶν ταμείον νὰ ἐνίσχυον, συγχρόνως δὲ καὶ τὸ φρόνημα ἡμῶν νὰ διήγειρον καὶ ἀνύψουν ἀπὸ τῆς ξαφρᾶς λατρείας ξένων χυδαίων ἔργων.

Ν. Γ. Μωραΐτης
Ἱατρός

νὰ διαγράψωμεν ἐκ τῶν ζωολογιῶν τὸ γένος τῶν προβοσκιδόφωρων, ὅπερ νῦν μόνον ὑπὸ τοῦ ἐλέφαντος ἀντιπροσωπεύεται.

Πρὶν ἢ προχωρίσωμεν εἰς τὰ κατ' αὐτὸν ἄς ριψώμεν ἐν βλέμμα ἐπὶ τοῦ παρελθόντος. Γίνες ἦσαν οἱ προπάτορες τοῦ νῦν ἐλέφαντος; Ὁ Μαμουθ καὶ οἱ μαστόδοντες μᾶς λέγει ἡ παλαιοντολογία. Ζῶα ὄγκωδέστερα τοῦ ἐλέφαντος καὶ μὲ μακρὰς τρίχας. Μάλιστα δὲ καὶ ἡ Ἑλλάς εἶχε τὴν τιμὴν νὰ φιλοξενῆ ἐν τοῖς δάσεσιν αὐτῆς τοιούτους, ἀνακαλύψαντος πρὸ ἐτῶν τοῦ κ. Σκούφου, καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου, ἀκέραιον τινὰ σκελετὸν ἐν Μεγαλονπόλει. ὄν καὶ ὠνόμασε Γορτύνιον Ἐλέφαντα. Ἡ νοσηρὸς σὺνη καὶ χρησιμότης τοῦ ἐλέφαντος ἦσαν γνωσταὶ πρὸ πολλῶν αἰῶνων καθόσον οἱ Ἀσιατικοὶ λαοὶ κατεῖχον τοιούτους ἐξημερωμένους καὶ γυμνασμένους διὰ τοὺς πολέμους. Μετέπειτα δὲ διὰ τὴν ἐκστρατεῖαν τοῦ Ἀλεξάνδρου συνήντησαν, καὶ ἐχρησιμοποίησαν καὶ οἱ Ἕλληνας τὸν Ἐλέφαντα, ὡς θὰ ἐνθυμῶνται

δὲ οἱ ἀναγνώσται ἡμῶν ἐγένετο πρὸ πάντων χρηστῶν αὐτοῦ ἐν τῇ μετὰ τοῦ βασιλέως Πύρου συγκρούσει. Καὶ ὁ Σέλευκος ἐπίσης ἐν τῇ ἐν Ἴψῳ μάχῃ παρέταξεν ὑπὲρ τοὺς 400 ἐλέφαντας. βραδύτερον δὲ καὶ οἱ Ῥωμαῖοι μετεχειρίσθησαν αὐτούς.

Ἦδη σήμερον λέγεται ὅτι λαοὶ τινες τῆς Ν. Ἀσίας ἐξακολουθοῦν μεταχειρι-

ζόμενοι τοὺς ἐλέφαντας ἐν τοῖς πολέμοις ἀλλὰ τὸ μᾶλλον βέβαιον εἶνε ὅτι ὁ προορισμὸς τῶν πλέον εἰνεοὶ ζωολογικοὶ κῆποι καὶ τὸ ἐμπόριον. Τὸ δὲ χειριστονεῖνε διὰ τὰ πολύτιμα ταῦτα ζῶα φαίνεται ὅτι θὰ ἐξαφανιοθῶσι μετ' οὐ πολὺ, καθόσον ἡ τελειοποιηθεῖσα πλέον θήρα τῶν ἐλεφάντων ἐξολοθρεῖται τούτους δυσαναλόγως τοῦ πληθυσμοῦ των.

Σήμερον ἐλέφαντες ἐν ἀγρίᾳ καταστάσει ὑπάρχουσιν ἐν τῇ πέραν τοῦ Γάγγου Ἰνδικῇ καὶ ἐν Κεϋλάνῃ. διακρίνονται δὲ εἰς δύο εἶδη τοὺς Ἀφρικανικοὺς καὶ τοὺς Ἀσιατικοὺς ἢ Ἰνδικούς. Οἱ πρῶτοι εἶνε μεγαλείτεροι ἔχοντες ὕψος πολλάκις 4 μέτρων. μήκος τοῦ σώματος 5 μ. καὶ μήκος τῆς προβοσκίδος 2,50 μ. Βάρος ἔχουσι περὶ τὰς 6000 χιλιογρ. κεφαλὴν πεπλατισμένην, ἰσχυροὺς χαυλιόδοντας, ὧτα πεπλατισμένα. μεγαλείτερα τῆς κεφαλῆς καὶ σχεδὸν ἀκίνητα. ζῶσιν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Ἀφρικῆς, εἶνε δὲ ἀγριώτατοι καὶ θηρεύονται χάριν τῶν χαυλιόδοντων αὐτῶν. Οἱ Ἰνδικοὶ εἶνε μικρότεροι, ἔχουσι κεφαλὴν ὑψηλὴν, ὧτα μικρότερα, τιθασεύονται εὐκόλως, εἰς τοιούτους δὲ ἀποδίδονται ὅλα τὰ περὶ ἐλεφάντων γραφόμενα, περὶ ὄξυνοϊας, εὐγνωμοσύνης, ἐκδικητικότητος κτλ.

Πῶς συλλαμβάνονται οἱ ἐλέφαντες; Εὐλόγος πᾶσα ἀπορία ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου, καθότι ὁ ὄγκος ἡ ἀγριότης καὶ ἡ δύναμις τοῦ θηράματος τούτου, ἀπαιτεῖ μᾶλλον πανουργίαν διὰ τὴν σύλληψίν του ἢ δύναμιν. Πράγματι δὲ διὰ τῆς πανουργίας συλλαμβάνονται καὶ ἰδοὺ πῶς. Εἰς τὰς Ἰνδίας ὅταν ὑπὸ τῶν ἀντοχθόνων ἀνιχνευτῶν ἀνακαλυφθῆ ὁμας

Ἐλέφαντες χρησιμοποιούμενοι εἰς τὸ ἐμπόριον

ἀνιχνευτῶν των. Οἱ ἐλέφαντες κατὰ τὴν συνήθειάν των διέρχονται ἐκ τοῦ μέρους τούτου καὶ τότε συμβαίνει ἐκ τῆς ὅλης ἀγέλης πολλάκις νὰ πέσωσιν εἰς τοὺς λάκκους 2-3. Ἀλλὰ δὲν ἀρκεῖ νὰ συλληφθῶσι μόνον ἐντὸς τῶν λάκκων. Τὸ δυσκολώτερον εἶνε πῶς νὰ ἐξαχθῶσι ζῶντες Ἰδοὺ πῶς διηγεῖται εἰς ἀγγλὸς περιηγητῆς, σκηνὴν τινὰ τοιαύτην.

Οἱ ἀνιχνευταὶ εἰδοποίησαν τοὺς κυνηγούς ὅτι μίαν θήλιν εἶχε πέσει ἐντὸς λάκκου τὴν νύκτα. Τὴν πρῶταν πάραντα ἡ μικρὰ συνοδεία φέρουσα ἕνα ἡμέρον ἐλέφαντα καὶ πολλοὺς στρατιώτας διηυθύνθη ἐκεῖσε. Μόλις ἡ αἰχμάλωτος τοὺς εἶδεν ἐξεμάνη, ὤρμησε κατ' αὐτῶν μετὰ τὴν προ-

ἐλεφάντων καὶ μελετηθῆ καλῶς ἡ τακτικὴ καθημερινὴ πορεία τοῦ πριμνίου. διότι οἱ ἐλέφαντες ζῶσι κατ' ἀγέλας ὠδηγουμένας ὑπὸ τοῦ γνηραιότερου, σκάπτουσι διὰ πλῆθους ἰθαγενῶν λάκκους πολλοὺς, πλάτους καὶ βάθους τριῶν μέτρων καὶ τοὺς σκεπάζουσι, ἵνα μὴ διακρίνωνται, διὰ μεγάλων κλάδων, φύλλων καὶ χόρτων, ἀφοῦ προηγουμένος ρίψωσι καὶ εἰς τοὺς πυθμένας τῶν λάκκων παχὺ στρώμα ἐκ κλάδων καὶ φύλλων ἐπίσης, ἵνα μὴ κτυπηθῶσιν ἐκ τῆς πτώσεως των.

Κατόπιν οἱ κυνηγοὶ φεύγουσι ἀφίνοντες τοὺς ἀφίνοντες τούτους ἀνιχνευτῶν των. Οἱ ἐλέφαντες κατὰ τὴν συνήθειάν των διέρχονται ἐκ τοῦ μέρους τούτου καὶ τότε συμβαίνει ἐκ τῆς ὅλης ἀγέλης πολλάκις νὰ πέσωσιν εἰς τοὺς λάκκους 2-3. Ἀλλὰ δὲν ἀρκεῖ νὰ συλληφθῶσι μόνον ἐντὸς τῶν λάκκων. Τὸ δυσκολώτερον εἶνε πῶς νὰ ἐξαχθῶσι ζῶντες Ἰδοὺ πῶς διηγεῖται εἰς ἀγγλὸς περιηγητῆς, σκηνὴν τινὰ τοιαύτην.

δοσκίδα προτεταμένην, αλλά προσκρούουσα εις τὰς πλευράς του λάκκου επανέπιπεν όπισω και πάλιν επανωρθούτο και έπεχείρει τὰς εφόδους.

Εν τῷ μεταξὺ εἰς τῶν ἐπιτηδειοτέρων τῆς συνοδείας ἐτοιμάσας θηλειὰν ἐπλησίασε και ρίπτων ταύτην προσεπάθει νὰ περιβάλῃ τὸν λαιμὸν τῆς. Ἄλλ' ἡ αἰχμάλωτος ἠμύνετο ἐπιτηδείως, ἀπορρίπτουσα τὸ σχοινίον, διὰ τῆς εὐκινήτου προδοσκίδος τῆς, ἐπὶ πλέον δὲ ἐρεθίζομένη ἐπάδα λυσσώδως ἐντὸς τοῦ λάκκου.

Τέλος ἡ θηλειὰ περιδέθη εἰς τὸν λαιμὸν τῆς ἐλέφαντος, ἥτις ματαίως πλέον ἀνθίστατο. Μετ' ὀλίγον ἐννοήσασα ὅτι ὁ ἀγὼν τῆς καθίστατο μάταιος ἠσύχασε.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἐφθασεν ὁ ἐξημερωμένος ἐλέφας βραδέως και μεγαλοπρεπῶς βηματίζων, ἰδὼν δὲ τὴν ὀμόφυλόν του ἐπλησίασε τὸν λάκκον μὲ περιέργειαν και τὰ δύο ζῶα ἦνωσαν τὰς ἄκρας τῶν προδοσκίδων των ἐπὶ τινὰς στιγμὰς, ὡς νὰ συνωμίλουν κατ' ἰδίαν.

Εἰς κυνηγὸς τότε ἔδесе τὸ ἕτερον ἄκρον τῆς θηλειᾶς περὶ τὸ σῶμα τοῦ νεοελθόντος, ὅστις ὡς νὰ ἦτο συννενοημένος μετ' αὐτῶν ἤρχισε νὰ τραβᾷ μὲ ὄλην τὴν δύναμίν του. Συγχρόνως οἱ κυνηγοὶ ἐρριπτον εἰς τὸν λάκκον δεμάτια και κλάδους διὰ νὰ διευκολύνουν τὴν ἐξοδὸν και ἄλλοι ἠνώχλουν τὴν αἰχμάλωτον μὲ ξύλα και λιθοβολισμούς, ὅποτε αὕτη ἐρεθισθεῖσα ἐπεχείρησε νὰ πιδύσῃ ἔξω. Τέλος μετὰ δύο ματαίας ἀποπειράς ἐτραβήχθη ἀπὸ τὸν ὀμόφυλόν τῆς τὸσον ἰσχυρῶς, ὥστε μόλις ἀνεσύρθηti ἐπεσεν εἰς τὸ πλευρὸν και ἐσύρθη εἰς ἀπόστασιν ἰομέτρων, ὅτε ἐπῶφελθεις τῆς πτώσεως εἰς κυνηγὸς ἔδесе και τὸν ἕνα τῶν ὀπισθίων ποδῶν τῆς. Τότε πλέον ὑπετάγη και ἐτίθασεῦθην μετὰ δύο ἡμερῶν νηστείαν. Περὶ τῆς εὐφύιας δὲ και νομοσοῦνης τῶν παχυδέρμων ταύτων πολλὰ ἐγράφησαν οὐδεὶς δὲ λόγος ὑπάρχει νὰ δυστάσωμεν περὶ τῆς ἀληθείας των. ὅσω και ἂν φαίνονται ταῦτα ὑπερβολικά.

ΑΠ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΞΙΑΣ ΤΗΣ ΜΕΛΕΤΗΣ ΠΑΡΑ ΤΑΙΣ ΓΥΝΑΙΞΙΝ

Αἱ Πλείοται γυναῖκες δὲν ἀγαπῶσι ποσῶς ν' ἀναγινώσκωσιν ἢ ἀναγινώσκουσιν ἄνευ προσοχῆς... Συμβαίνει, μερικαὶ νὰ ἔχωσιν ἐκ φύσεως πολὺ πνεῦμα και μοῦ φαίνεται πολὺ παράδοξον, πῶς αὐταὶ αἱ γυναῖκες, ἐνῶ ἔχουσιν ἀπέραντον πνεῦμα, ἀγαπῶσι καλλίτερον νὰ πλήττωσιν ἐκίοτε φρικτῶς διὰν εὐρίσκονται μόναι ἢ νὰ συνειθίζωσι ν' ἀναγινώσκωσι και ν' ἀποκτώσι συντροφίαν τοιαύτην ὁποῖαν θὰ ἐπιθυμῆσωσιν ἐκλέγουσαι πρὸς τοῦτο ἀνάγνωσιν εὐθυμον ἢ σοβαρὰν, κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν των.

Καὶ ὅμως εἶνε βέβαιον δι' ἡ ἀνάγνωσις φωτίζει τὸσον ἰσχυρῶς τὸ πνεῦμα και σχηματίζει τὸσον κολὰ τὴν κρίσιν, ὅσον ἡ συνομιλία μόνῃ δὲν δύναται νὰ συντελέσῃ εἰς ταῦτα τὸσον ταχέως ὅσπερ τὸσον τελείως.

Τρόντι ἡ συνομιλία δὲν σὰς δίδει ἢ τὰς πρώτας σκέψεις ἐκείνων περὶ τῶν ὁποῖων σὰς συνδημιλοῦσι αἵτινα εἶνε πολλάκις σκέψεις θεωρηβάδεις ἢ ἐκεῖνο τὰ ἴδια τὰ ὁποῖα κατεδέκασαν μετὰ ἐν τέταρτον τῆς ὥρας. Ἄλλ' ἡ μελέτη σὰς δίδει τὴν τελευταίαν προσπάθειαν τοῦ πνεύματος περὶ ἐκείνων τὰ ὁποῖα ἀναφέρουσι τὰ βιβλία τὰ ὁποῖα ἀνεγνώσατε, εἰς τρόπον ὥσπερ διὰν δὲν ἀναγινώσκῃ τις ἐπίσης ἀπλῶς ἢ πρὸς διασκέδασιν. μένει πάντοτε τι ἐν τῷ πνεύματι τοῦ προσώπου τὸ ὁποῖον ἀναγινώσκει, ὅπερ τὸ σκολίζει και τὸ φωτίζει και ὅπερ ἐμποδίζει τὸ πρόσωπον τοῦτο νὰ πέσῃ εἰς τὰς χοιροειδεῖς ἀγνοίας αἵτινες δυσαρρεστοῦσι φοβερὰ πάντας ἐκείνους οἵτινες δὲν εἶνε ἱκανοὶ.

Κ. Παπακωνσταντίνου

(Κατὰ τὴν Mlle Scudery)

Ο ΟΝΕΙΡΟΠΟΛΟΣ

Μὲ τοῦ νοῦ τῆς φτεροῦγες πετάει Στῶν ὀνειρῶν τὴ χώρα γλυκὰ Και μὲ θάμβος ἐκεῖ ἀντικρύζει Τὴ ὀβυστὴ του ὁτὸν κόσμον χαρὰ. . .

Καὶ ὀλόχρυσά κτίζει παλάτια Στου αἰθέρος, μαζὴ τῆς, τὰ πλάτεια, Τῆς ἀγάπης τρυγᾷ τὸν καρπὸ. . .

Ἄχ! κιαυτὸς θὰ ἔσπνῆσῃ, τί κρίμα! Θὰ βρεθῇ ζωντανὸς μέσ' ὁτὸ μῆμα Μὲς τὸν κόσμον αὐτὸν τὸν πικρὸ.

Διμ. Ἐλευθεριάδης

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΚΑΜΙΛΛΟΥ ΔΕΒΑΝΣ

Η ΝΗΣΟΣ ΤΟΥ ΠΥΡΟΣ

I.

Τὸ μικρὸν φρούριον τοῦ Σαλέμ, ἐν Βραζιλίᾳ κεῖται ἐπὶ τῆς δεξιᾶς δεξιᾶς τοῦ ποταμοῦ τῶν Ἀμαζώνων, σχεδὸν ἀπέναντι τοῦ Πάρο, λεύκας τινὰς μακρὰν τῆς θαλάσσης. Τὸ μέρος τοῦτο εἶνε ἡ ἀναρρατέρα διαμονὴ τοῦ κόσμου ἂν πιστεύσωμεν τὰς ἀφηγήσεις τῶν ταξιδιωτῶν, ὡς ἐκ τούτου δὲ και ὁ Δὸν Λουδοβίκος Βαγάρτι καθίστατο ὁ πλέον ὑποχονδροιακὸς ἀξιωματικὸς τῆς Βραζιλιανῆς στρατιᾶς ἀφότον ἐποδιοικητῆς.

Ἡ φρουρὰ μόλις ἀπετελείτο ἐξ ἑκατὸ στρατιῶν, ἐπὶ τὰ τεῖχη δὲ τοῦ φρουρείου ἐξηπλοῦτο πτωχὸν χωρίον, περικλείον ἑκατοντάδα περίπου μαύρων. ἀμφοτέρων τῶν φύλων, μεθ' ὧν συναγέλαζοντο ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν Ἴνδοί τινες, ὅχι βεβαίως ἀνθρωποφάγοι, οἵτινες ἐπῶλον ἐκεῖ τὰ διάφορα θηράματά των. Οὐδεμία λοιπὸν μορφή νοσήμων εὐρίσκειται εἰς τὴν ἀποικίαν ταύτην, οὐδεμία λευκὴ γυνή. Καὶ ἀληθῆς μὲν ὁ πρῶτος διοικητῆς ἦτο νυμφευμένος, ἀλλ' ἦτο εἰς πλατωνικὸς διοικητῆς ὅστις διώκει ἐκ τοῦ μακρόθεν

Ἀπόλυτος λοιπὸν κύριος τοῦ φρουρείου ἦτο ὁ Δὸν Λουδοβίκος, ἐξετέλει δὲ ὁ μόνον τὰ χεῖρη τοῦ ὑποδιοικητοῦ ἀλλὰ και τοῦ ἀπολότιου δικασιοῦ, ἀπονέμων δικαιοσύνην ἀνεξέλεγκτως. Ἐπὶ πλέον τὸν ἰδεώρονι ὡς ἀξιωματικὸν τῆς πολιτικῆς τάξεως και πρὸς τούτοις ὁ ἐφημέριος τοῦ τόπου πολλάκις τὸν εἶχε παρακαλέσει νὰ σημάνη τοὺς κώδωνας και τὰ τῷ πληρητέρη τῆς λειτουργίαν του, ὅπερ και ἐπρατε μετὰ πολλῆς του εὐχαριστήσεως.

Ἰνα κατα πολεμήσῃ τὴν ἐκ τῆς μονώσεως ἀνίαν ὁ Δὸν Λουδοβίκος και ἄρχας ἀφιέρου τὸν πλείστον χρόνον εἰς τὴν θήραν Ἄλλ' ὅταν ἔθεσεν εἰς τὸν κοιλῶνα τάπητα κατασκευασθέντα ἐκ τοῦ δέρματος τῶν εἰκοσι ἕπτ' αὐτοῦ φονευθειῶν τίγριων, ἐνόησεν ὁ πτωχὸς ἐποδιοικητῆς δι' ἡν διεσκέδαζε ποσῶς μὲ τὰ αἰλουροειδῆ ταῦτα, ζῶνια ἢ νεκρά, Τότε ἐστράφη πρὸς τοὺς κροκοδείλους, ἀλλὰ και αὐτοὶ δὲν κατώρθωσαν νὰ διακόψωσι τὴν ἀνίαν του Ἐἵτα διενοήθη δι' ἡ θύρα τῶν ἐρπειῶν θὰ τοῦ παρεῖχε τὴν τὸσον ἐπιζητουμένην τέρψιν, ἐφωδι-

ασθεῖς δὲ ὑπὸ τινος φιαλιδίου ἀμμωνίας, ἐπεδόθη εἰς ἀναζήτησιν ὄψεων και διαφόρων λιπιδύων ἐρπειῶν.

Ὅταν κατήρτισε θαυμασίαν συλλογὴν. Μάλιστα ἐλέγετο δι' εἶχεν εἰς τὸ γραφεῖον του ὠραίαν ἀνθοδόχην, ἐκ Παρισίων προερχομένην, ἐν ἣ πενήκοντις ἐκλεκτῶν ἀνθέων ἐχρησίμευον ὡς διαμονὴ εἰς πενήκοντα κοραλιόφεις ζῶντας. Ὁ κοραλιόφεις δὲ εἶνε τὸ χαριέστερον ἐρπειῶν τοῦ κόσμου. Ζωηροῦ ἐρυθροῦ χρώματος, μακρὸν ὡς κοινυλοφόρος κατοικεῖ εἰς τὸν κάλυκα ἀνθους τινὲς, ὁπόθεν ἐκτοξεύεται κατ' εὐθείαν ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων. εἰς τοὺς ὁποῖους τὸ δῆγμα του δίδει ἀμέσως τὸν θάνατον εἰς μικρότερον χρόνον παρ' ὅσον χρειάζεται εἰς σοφὸς νὰ λάβῃ τὸν τομβῆκον του.

Μίαν ἡμέραν ὁ Πέτρος Βακάος, ἀπλοῦς στρα-

Ὁ Πέτρος εἰς μάτην προσεπάθει νὰ φύγῃ...

τιώτης και ὁ Ζωάος, λοχίας, ἀπεφάσισαν νὰ ἐπάγουν ἀμφοτέροι και βεβιωθῶν ἂν πράγματι τὰ θρυλλοῦμενα ἦσαν ἀληθῆ. Εἰσῆλθον λοιπὸν διὰ τοῦ παραθύρου εἰς τὸ περίφημον δωμάτιον και περιέργως ἀνέζητον διὰ τῶν ὀφθαλμῶν τὴν ἀνθοδόχην ἦτο τοποθετημένη παρὰ τὸν τοῖχον, ἐναντι τῆς θύρας. Οἱ δύο στρατιῶται ἐπλησίασαν. Ὁ Πέτρος ἔτρεψε, ἐνῶ ὁ Ζωάος ἐκίνει δι' ἀμερίμνον ὕψους μικρὸν κλάδον κληματίδος, τὸν ὁποῖον ἐκράτει εἰς τὰς χεῖρας του. Τὸ πρὸ αὐτῶν θέαμα ἦτο θαυμάσιον. Σχεδὸν ἐντὸς ἐκάστον ἀνθους εἰς κοραλιόφεις ἐκάθητο συνπεριωμένος, ἐνόμιζες δὲ δι' ἐτρέφετο διὰ τῶν ἀρωμάτων μόνον. Μικρὰ τινα δὲ πτηνὰ ἔπιαντο περὶ τὴν ἀνθοδόχην και κατὰ διασπῆματα ἐρπειῶν τι ἐνοχλοῦμενον ὑπὸ τοῦ πτερυγίσματος ἐφόρμα αἰφνηδῶς κατὰ τοῦ πτηνοῦ.

Αϊφνης τὸ πρόσωπον τοῦ Ζωῶν ἔλαβεν ἐκφρασιὴν ἀπαισίον μοχθηρίας. Ἐπωφελήθει τῆς σιγῆς καθ' ἣν ὁ Πέτρος ἀναθαρρόνως ὀλίγον, ἐπλησίασε τὴν ἀνθοδόχην ἵνα ἴδῃ καλλίτερον. ὁ λοχίας, χάριν τέργεως, διηύθυνε τὸν κλαδίσκον του μεταξὺ τῶν μίσχων τῶν φυτῶν ἐφ' ὧν ἐκοιμῶντο τὰ τρομερὰ ταῦτα ζώαρια καὶ δι' ἐλαφρᾶς κινήσεως ὤθησε τούτους.

Ἀμέσως δέ, ὡς σκέψις ταχὺς ἐπίδρυσεν ὁ Ζωῶν, ἀπὸ τὸ παράθυρον, ἐνῶ ταυτοχρόνως ἄπειρα δέξια σφίγγματα προσέβαλον τὰ ὦτα τοῦ Πέτρον, ὅστις ἐπίσης ἐπεχείρησε νὰ φύγῃ ἀλλὰ μὴ καὶ μετὰ κόπου φθάσας εἰς τὴν ἀλλήν ἐστάθη. Ὁ ἀδελφός του, ὅστις ἔτυχε νὰ φυλάσῃ εἰς τὴν θύραν τοῦ ὑποδιοικητοῦ, τοῦ ἔργου τοῦ ὄπλου του πρὸς βοήθειαν. Ἀλλὰ καιρὸς δὲν ὑπῆρχε πλέον. Πέντε ἢ ἕξ ἐρπετὰ τὸν ἔχον ἤδη δαγκάσει. Ὁ δυστυχὴς ἐγένετο μαῦρος καὶ μὴ κατώρθωσε νὰ διηγηθῇ τὰ διατρέξαιτα.

Τότε ὁ Ἀλφόνσος Βακάος, ἀδελφός τοῦ θύματος, ἔπεσεν ἐπὶ τοῦ πτώματος. τὸ ἠσπασθὲν εἰς τὸ μέτωπον καὶ ἔπειτα ἀναλαβὼν τὸ ὄπλον του ἔθεσεν ἐν αὐτῷ ἐν φυσίγγιον. Μει ὀλίγον ἠκούσθη ἐκπνευστικὴ καὶ ὁ λοχίας Ζωῶν ἐπιπτε νεκρός. Δὲν παρήλθε δὲ μία ὥρα καὶ ὑποδιοικητὴς εἰσελθὼν εἰς τὸ φρούριον ἔμαθε τὰ διατρέξαιτα, διέταξε νὰ φυλακίσωσι τὸν Ἀλφόνσον καὶ ἀνήγγειλεν ὅτι τὴν ἐπιούσαν στρατιωτικὸν δικαστήριον θὰ ἐδίκαζε τὸν φονεῖα. Μετὰ εἰκοσιπέντε ὥρας ὁ πτωχὸς οὗτος ἐκδικητὴς ὠδήγηθη ἐνώπιον τοῦ ὑποδιοικητοῦ. Καὶ καθὼς τὴν ἡμέραν ἐκείνην ὁ Δὸν Λουδοβίκος Βαγάρτ ἦτο ὀλίγον πλέον τοῦ συνήθους μελοχολικός, ἀνήγγειλε δι' ὑφ' υς ψυχροτάτου καὶ ἡσύχου τὴν εἰς θάνατον καταδίκην του.

Ἡ θανατικὴ δὲ ἐκτέλεσις ὤφειλε νὰ γίνῃ τὴν ἐπιούσαν, Πέμπτην 16 Σεπτεμβρίου 183...

III

Ἀφ' οὗτο ὑπῆρχε τὸ φρούριον καὶ τὸ χωρίον τοῦ Σαλέμ οὐδεμία θανατικὴ καταδίκη εἶχε γίνῃ εἴτε ἐπὶ πολιτοῦ εἴτε ἐπὶ υἱοῦ στρατιώτου τῆς φρουρᾶς.

Μετὰ πολλῆς λοιπὸν ἐκπλήξεως ἔμαθον τὴν εἶδησιν ταύτην, ὁ δὲ ὑποδιοικητὴς ὅστις ἀναμφιβόλως εἶχε δικάσει τὸν Ἀλφόνσον Βακάον μὲ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν συνήθειαν ἡσυχον, δὲν ἔλειψε νὰ σκεφθῇ ὅτι θὰ διεσκέδαζετο ἐκ τοῦ ἐπεισοδίου τούτου ὀλίγον ἢ ἀνία του. Τέλος ἐφθάσεν ἡ ἐννάτη πρωτὴν ὥρα καὶ τὸ πλήθος εἶχε συναθροισθῆ ἐπὶ τῶν ὀχυρωμάτων. Βεβαίως ἡ λέξις πλήθος διὰ τὴν συνάθροισιν ταύτην τῶν κατοίκων τοῦ Σαλέμ εἶνε ὑπερβολικὴ, ἀλλὰ πάντιν διὰ τὸ χωρίον ἐκεῖνο ἡ ὄραξ αὕτη ἦτο πλήθος.

Ἀφ' ἑτέρου ἀπασα ἡ φρουρὰ ἦτο ἐπὶ ποδὸς ὁ ὑποδιοικητὴς ἔφιππος ὤφειλε νὰ ἐπιστατήσῃ ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως, ἐνῶ δὲ ἀπόσπασμα ἐκ δώδεκα στρατιωτῶν ἀπῆλθε διὰ τὴν μεταφορὰν τοῦ καταδίκου, ὁ Δὸν Λουδοβίκος ἐπέθη ἐπὶ κεφαλῆς τῆς στρατείας του, ἥτις ἐφθάσε διὰ στρατιωτικοῦ βήματος καὶ ἱσοποθετήθη ἐν τετραγώνῳ εἰς τὸν τόπον τῆς ἐκτελέσεως.

Τὸ ὄρολόγιον τοῦ ὑποδιοικητηρίου ἐσήμανε τὴν ἐννάτην ὥραν, φρικταίως δὲ διέτρεξε τοὺς πάντας. Ἐν τούτοις ὁ κατάδικος δὲν ἐφαίνετο ἀκόμη. Ὁ Δὸν Λουδοβίκος ἦτο πολὺ ὠχρὸς καὶ δὲν ἐφαίνετο πολὺ εὐδιάθετος ἵνα ζητήσῃ τὸν λόγον τῆς τριαυτίης ἀργοπορίας. ἴσασον ὀλίγον ἀρμονικῆς πρὸς τὴν στρατιωτικὴν πευθαρχίαν. Τέλος ὁ λοχίας ὅστις ὠδήγει τὸ μικρὸν ἀπόσπασμα ἐπέστρεψεν ἀσθμαίνων καὶ μᾶλλον χειρονομῶν ἢ ὁμιλῶν ἔδωκεν εἰς τὸν ὑποδιοικητὴν ἡ ἐννοήσῃ ὅτι ὁ φυλακισμένος εἶχε δραπετεύσει.

Εἰς τὴν εἶδησιν ταύτην ὁ Δὸν Λουδοβίκος ἔλαβε τὸ φρικτὸν του χρῶμα, μάλιστα ἔβγαλε ἕνα στεναγμὸν ἀνακουφίσεως καὶ ἐμορμύρησε χαμηλοφώνως.

«Αὐτὸς ὁ Ἀλφόνσος δὲν εἶνε μόνον μεγαλόκαρτος ἄνθρωπος ἀλλὰ καὶ ἕνας ἐπιδέξιός καὶ θαρραλαῖος. Ἡ ἀπόδρασίς του εἶνε τὸ πλέον ἀπρόοπτον καὶ εὐάρεστον συμβῆν ποῦ ἠμποροῦσε νὰ γίνῃ. Θὰ διέλθωμεν οὕτω μίαν ἑβδομάδα τουλάχιστον εἰς ἀναζήτησίν του. Ἐλπίζω δὲ ὅτι τὸ μόνον ποῦ θὰ σκοτώσωμεν θὰ εἶνε αἱ ὀκτὼ αὐταὶ ἡμέραι, διότι ἐκεῖνον δὲν θὰ τὸν εὗρωμεν βεβαίως. Καὶ τοῦτο εἶνε ἕνας λόγος ἐπὶ πλέον ἄλλως τε διὰ τὰ τὸν κυνηγοῦμεν!».

— Σύντροφοι, ἀνέκραξεν αἰφνης ὁ ὑποδιοικητὴς ἐκ τοῦ ὑψους τοῦ ἵππου του ὁ φονεὺς ἐπεξέφυγε τὴν ἀδυστηρότητα τοῦ νόμου. Τὸ καθήκον μὸς εἶνε νὰ κάνωμεν τὸ πᾶν ἵνα ὁ δυομαζόμενος Ἀλφόνσος Βακάος, καταδικασθεὶς εἰς τὸν διὰ τηρεκτισμοῦ θάνατον, ὑπὸ τοῦ τακτικῶν δικαστηρίου, οὐλληθῆ καὶ προσαχθῆ τὸ ταχύτερον. Κατὰ συνέπειαν ὀφείλωμεν νὰ τεθῶμεν ἐπὶ τὰ ἔργα του ἀνευ ἀναβολῆς, ἀμοιβῆ δὲ εἴκοσι ταλλήρων θέλει δοθῆ εἰς πάντα ὑπαξιωματικὸν ἢ στρατιώτην ὅστις θέλει φέρῃ τὸν φονεῖα νεκρὸν ἢ ζῶντα. Ἐμπρός! Μάρς!

Καὶ ἐπαναλαμβάνων τὸν μονόλογόν του, ὁ Δὸν Λουδοβίκος προσέθηκε.

— Θὰ εἰμποροῦσα νὰ ὑποσχεθῶ καὶ 100000 τάλληρα. Οὐδέεις ποτε θὰ τὸν εὗρῃ»

(Ἀκλουθεῖ)

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΠΑΙΓΝΙΟΝ

Πυροτέχνημα διὰ φλοιοῦ πορτοκαλλίου.

Ἀάβετε φλοιοὺν τινα πορτοκαλλίου καὶ πιέσατε αὐτὸν μεταξὺ τῶν δακτύλων σας, εἰς τὸ ὅσον ὥστε νὰ ἐκρῆθῃ ὀσμωτικῶς ὁ καυστικὸς χυμὸς του, ἀκριβῶς ὡς κίμωνοι πολλοὶ χάριν παιδείας. ρίπτοντες αὐτὸν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς ἄλλων, ἀλλὰ οὐθὲν θὰ ἔχετε ἐνώπιόν σας ἀνημμένον κηρίον. ἐπὶ τῆς φλογὸς οὖτως νὰ πίπῃ ὁ χυμὸς. Τότε μετὰ περιεργείας θὰ ἴδῃτε δι' ἐ-

λοισι παραχθῆ ἀναφλέξις λίαν θεαματικὴ μετὰ μικρῶν ἐκκρήξεων, ὡς μικροσκοπικὰ πυροτέχνηματα.

Πῶς τοῦτο γίνεται;

Οἱ τοιοῦτοι καρποί, ὡς τὸ πορτοκαλλίον, μαγδαρίνιον, λεμόνιον κτλ. περιέχουσιν ἐν τῷ φλοιῷ των ὑγρὸν τι αἰθέριον, ἰσφλεκτικὸν ὅπως εἶνε διὰ τὰ ἐξατμιζόμενα. Φυσικὸν εἶνε λοιπὸν ἀφοῦ ἔχει τὰς ιδιότητας ταύτας νὰ ἀναφλέγηται καὶ ἐκρύβνηται ριπτόμενον ἐπὶ τοῦ πυρός.

ΩΦΕΛΙΜΟΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

Διαφανὴς χάρτης.

Τὸ ρετινὸλαδον εἶνε ἐν τῶν μᾶλλον ξηρανομένων ἐλαίων. Ἐπὶ πλέον διαλύεται εὐκόλως καὶ ἐν πάσῃ ἀναλογίᾳ ἐν τῷ οἴνοπνεύματι καὶ εἶνε ἄχρον ὅταν κατασκευασθῆ δεόντως ἐν ψυχρῷ. Ἐνεκα τῶν προιερημάτων τούτων προκημάται διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ διαφανοῦς χάρτου. Τὸ μίγμα γίνετα ἀναλόγως τοῦ πάχους τοῦ χάρτου ἐν θέλει τις νὰ καταστῆσῃ διαφανῆ. Περιττον ὅμως διαλύομεν ἐν μέρος ρετινὸλαδον μὲ δύο ἴσια μέρη (κατ' ὄγκον) οἴνοπνεύματος.

Μουσκεύομεν ἐντὸς αὐτοῦ τὸν χάρτην καὶ τὸν κρεμῶμεν εἰς ἐδάερνον μέρος. Τὸ οἴνοπνευμα οὕτω ἐξατμιζέται ταχέως. τὸ δὲ ἐλαίον ἀπορροφούμενον ἐντὸς τῆς ζήτησιν τοῦ χάρτου δὲν βραδύνει νὰ ξηραθῆ.

Καθαρισμὸς τῶν περιλαίμων.

Τὰ περιλαίμα τῶν ἐνδυμάτων. (γιακάδες) συνήθως κηλιδοῦνται ἐπὶ τινος λιπαρᾶς οὐσίας προσερχομένης ἐκ τῆς τριβῆς τῆς κόμης. Ἰδοὺ πῶς καθαρίζονται. Ἀγοράζετε ἐκ τοῦ φαρμακείου ἀμμωνίαν πολὺ δυνατὴν. Μουσκεύετε τεμάχιον ὀθόνης καὶ τρίβετε τὸ περιλαίμιον καλά. Θὰ σχηματισθῆ τότε ἐν περιτρίμμα τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ἀφαιρέσητε τρίβοντες διὰ τῆς ὀπθίας πλευρᾶς τῆς λεπίδος μαχαιρίον, ἢ καλλίτερον διὰ ξυλίνου μαχαιρίον. Ἐπειτα πάλιν διὰ καθαροῦ μέρους τῆς ὀθόνης, βρεγμένου δι' ἀμμωνίας τρίβετε, εἶτα διὰ τῆς λεπίδος καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς μέχρι τελείου καθαρισμοῦ τοῦ περιλαίμιου, διε τέλος τὸ ξεπλένετε διὰ καθαροῦ ὕδατος.

ΙΑΤΡΙΚΗ ΣΥΜΒΟΥΛΗ

Αἱ φλύκταιναί

Ἐνιαῦθα πρόκειται μόνον περὶ τῶν φλυκταίνων τῶν ἀναφυομένων εἰς τοὺς πόδας συνεπέα τῶν πορειῶν ἢ εἰς τὰς χεῖρας συνεπέα τῆς χρήσεως ἐργαλείου τινος ὡς καὶ τῆς πολλῆς ἐργασίας.

Πρὸς ἀπαλλαγὴν τούτων, τὰς ἀνοίγετε, ἐξάγετε τὸ περιεχόμενον ὑγρὸν καὶ θέετε ἐπὶ τῆς πληγῆς ἐπίδεσμον μουσχευμένον διὰ τῆς ἀκολούθου συνταγῆς.

Eau	50 gram.
Alcool camphré	50 »
Sous-acétate de plomd soluble	5 gout.

Πρὶν μουσκεύετε τὸν ἐπίδεσμον κινεῖτε τὴν φιάλην. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι οἱ ἐπίδεσμοι θὰ τίθενται κοί ἀλλάζονται μέχρι τῆς ἐπουλώσεως τῆς πληγῆς.

ΕΥΤΡΑΠΕΛΑ

— Κάποιος κλέψος εν επανωφόριον γυναικείον εκ τινος καταστήματος δικάζεται.

— Μα παιδί μου, τοῦ λέγει ὁ πρόεδρος αὐτῆ ἢ πράξις δὲν εἶνε φιλόφρωνος, οὔτε εὐχάριστος.

— Ἰσα, ἴσα. κύριε πρόεδρε, ἐγὼ ἔκανα μιὰ πράξι φιλόφρωνο καὶ εὐχάριστον, διότι τὸ ἔδωκα σὴν γυναῖκα μου, ποῦ δὲν εἶχε.

— Εἰς τὸ τηλέφωνον τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν ἀκούεται ἡ φωνὴ μιᾶς κυρίας, ζητοῦσης πληροφορίας τινᾶς. Ὁ ὑπάλληλος φερῶν τὸν πῖλον του διότι εἶνε κρηνομένος συνομιλεῖ, ὅτε εἰσέρχεται ὁ τμηματάρχης καὶ ἀντιληφθεὶς τὰ συμβαίνοντα λέγει χαμηλοφώνως πρὸς τὸν ὑπάλληλον.

— Βγάλε λοιπὸν τὸ καπέλλο σου ἀφοῦ συνομιλεῖς με κυρίαν.!

Εἰς τὴν Αἰγυπτιακὴν αἴθουσαν τοῦ μουσείου.
— Βλέπεις αὐτὴν τὴν μούμιαν; Εἶνε μιᾶς βασιλίσσης.

— Καὶ πόσον ἐτῶν εἶνε περίπου;
— Περὶ τούτου διαφισβητοῦσιν οἱ ἀρχαιολόγοι.

— Ἀμ, βέβαια! Γυναῖκα εἶνε. Πῶς θέλεις νὰ μάθωμεν τὴν ἡλικίαν της;

— Ποῦ πηγαίνεις Τίτη;
— Πηγαίνω εἰς τοῦ Βικάνου καὶ ποζάρω.
— Γιατί;
— Μα κάνω τὴν προσωπογραφίαν μου με λάδι. Θὰ τὴν κάμω δῶρον εἰς τὴν πεθεράν μου διὰ νὰ τὴν γλυκάνω.

— Τότε νὰ τὴν κάνης καλλιτέρα με βούτυρο θὰ τῆς ἀρέσῃ περισσότερο.

Μεταξὺ περιπατητῶν, εἰς τὴν λεωφόρον Συγγροῦ.

— Κυρία Ἀμαλία, φωνάζετε εἰς τὸν σύζυγόν σας νὰ προσέξῃ θὰ τὸν πλακώσῃ ἡ ἄμαξα ποῦ ἔρχεται!

— Ἄ! μὴ σᾶς μέλλει ἔχει ἀσφαλίσῃ τὴν ζωὴν του εἰς τὴν «Ἀνατολήν».

Ὁ μικρὸς Πίπης ἐρωτᾷ τὸν πατέρα του.

— Τί πρέπει νὰ κάνη κανεὶς διὰ νὰ πάρῃ παράσημον;

— Ἄ! παιδί μου πρέπει νὰ τρέξῃ πολὺ, πάρα πολὺ!

— Πόσο; Ἄπ' ἐδῶ ἕως τὸν Πειραιᾶ φθάσει;

Δύο ἄθλιοι συνομιλοῦν διὰ τὴν ἀκρίβειαν τῶν τροφίμων.

— Τάμαδες λοιπὸν; Τὸ ψωμί ἀκρίβητε περισσότερο.

— Καλλιτέρα, θὰ βρῶ ἀφορμὴ νὰ μὴ πηγαίνω καθόλου ψωμί σὺ σπότη μου.

Κρίσεις ἐνὸς λοχνοῦ πιωχοῦ

— Περιεργο πράγμα! Ὅσο τσίρος γίνομαι ἐγώ, τόσῳ τὸ πανταλόνι μου φαρδαίνει!

Εἰς τὸ τηλέφωνον.

Εἰς πελάτης. — Κύριε ἔχω δέκα λεπτὰ ποῦ περιμένω ἰδῶ.

Ὁ ὑπάλληλος. — Ἐγὼ δμως ἔχω 5 ὥρας.!

Ἀπὸ τὰ σινήθεα.

— Ἐγώ, φίλε μου, θὰ ἤμουν πλούσιος σήμερα. Ἦμποροῦσα νὰ ἀγοράσω ὅλη τὴν συνοικία τοῦ Τσακαγιάννη, διὰ νὰ ἦσαν ἀκόμη χωράφια, γιὰ ἓνα κομάτι ψωμί!

— Καὶ γιατί δὲν τὰ ἀγόρασες;

— Ἀμ! δὲν εἶχα οὔτε ψίχουλο νὰ δώσω;

ΔΥΣΙΣ

Κρύβεται ὁ ἥλιος σὺν βουνὸ

οκότος τῆ γῆ σκεπάζει

— νάνα — λέει μάνα τοῦ παιδιοῦ

καὶ τὸ πουλὶ κουργιάζει

Τὸ ρόδο μες στῆ ροδαριά

τὰ φύλλα του μαζεύει

καὶ ἡ πεταλούδα τῆ φωλιά

στὰ στήθη του γυρεύει

Πᾶν ὅτι πάλαι μες στῆ γῆ

σὺν κόσμῳ, καὶ στῆ φύσι

πῶς ζῆ, πῶς κλαίει, πῶς χαίρεται

ζητεῖ νὰ λησμονήσῃ.

Ἄγγελος Σαλούτσας

— Λοιπὸν, νταντά, δὲν μ' ἀφίνεις νὰ παίξω μόνη μου.

— Ὅχι, μπαμπάκα.

— Τότες κ' ἐγὼ θὰ κάνω τὸ βράδυ τὸ πιπί μου σὺν κρεβάτι.

ΘΡΗΝΩΔΙΑ

ὦ! φύσις με τὰ κάλλη σου,

ἀείποτε πλανήτερα,

ὦ! Ἔρως, χερσοκέντητε

με τῆ χερσὴ φορέτρα

ὦ! οὐρανέ, ὦ! θάλασσα

ὦ! νύμφαι τοῦ χειμῶνος

ὦ! κυπαρίσσου ἢ σκιά,

ὦ! ἀδρα τοῦ πευκῶνος!

ὦ! κῆμα με τὸν φλοῖσόν σου,

Ἀδῆ με τῆ δροσιά σου,

ὦ! ἤλιε, ὦ χαραυγὴ

με τὰ φιλήματά σου!

Τὸν πόνον μου σὲ ποιδὸν νὰ πῶ

τὸ δάκρυ ποῦ με φλέγει

Ποῦ νὰ σταλάξῃ κρύσταλλα

τὸν πόνον μου νὰ λέγῃ;

Σὲ ποιά δροσιά νὰ δροσιθῶ

σὲ ποιά σκιά νὰ γείρω,

ὦ πλάνα ὄνειρα γιὰτὶ

σταγόν πανιοῦ νὰ σύρω;

Σοφία Κ. Οἰκονομίδου

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

§2. Μαγική εικών

Ὁ κύριος ἔχασε τὸ σκυλλάκι του. Μήπως τὸ βλέπετε σεις;

§3. Αἶνιγμα

Νῆσος εἰμ' ἑλληνική
εὐφορος πολὺ μεγάλη
Ἄλλ' ἐὰν κανεὶς θελήσῃ
νὰ μοῦ κόψῃ τὸ κεφάλῃ
μία πρόθεσις θὰ μείνῃ
ἀπὸ ὅλο τὸ νηοὶ
κι' εἰς τὸ μέλλον δὲν θὰ δίνῃς
Τὸ ὄραϊο του κρασί.

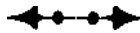
§4. Γρίφος

$\frac{H}{H}$ Ποίει Νέοι Διὸς Πᾶχι 1
οκο

§5. Φύρδην-Μίγδην

H—Κητηρ—νεει—Σηροο

Κισσοῶς

ΑΥΣΕΙΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΑΣΚΗΣΕΩΝ 14 ΤΡΥΧΟΥΣ

Μαγική Εικών. Τὸ δεξιὸν μέρος τῆς εἰκόνας νὰ στροφῆ ἄνω, ὁπότε σχηματίζεται τὸ πρόσωπον εἰς μέγα σχῆμα. Τὰ δένδρα σχηματίζουν τοὺς μύστιακας καὶ τὰ γένειά του. 44 Ναῦς — ἡ — κα (καπα). 45 Ὁ Ὀδυσσεὺς ὑπέφερε πολλά. 46 Ἐξ αἰγῶς γάλα ἐξάγωμεν. 47 Φύρδην Μίγδην.

Λύται. Ἄλ. Μ. Χαρίτιος ἐκ Βόλου 5, Στάμος Πάγκαλος ἐκ Ζύφιας- Αἰγύπτου 5. Ἐδστροφίος (δυσαναγνώσιον ἐπωνύμιον) ἐξ Ἀθηνῶν 1, Μαρία Φιλίππου ἐκ Πειραιῶς 4, Δ. Γεωργιάδης ἐξ Ἀθηνῶν 5, Π. Δ. ἐκ Πειραιῶς 3, Ριχ. Πανταζάκης ἐξ Ἀθηνῶν 2.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Ἄλ. Μ. Χ. Βωλον. Λύσεις ἐλήφθησο δις. Ἐλάβομετ ὑπ' ἔψιν τὴν νέαν διεύθυνσιν σας. Βεβαίως δύνασθε νὰ στέλετε καὶ Πνευμ. Ἀσκήσεις.— I. K. M.

Κυδωνίας. Ἐπιστολή σας ἐλήφθη. Προσεχῶς γράφομεν ἔκτενῶς. — Η. Τ. Νοβοροσίσκ. Ἐχει καλῶς. Ἐνεργήσαμεν συμφώνως τῇ παραγγελίᾳ σας. — Σ. Π. Σύφτα, Λύσεις ἐλήφθησαν.—Κ. Μ. Μυτιλήνη. Παρὰ τοῦ κ. Κ. θὰ ἐμάθατε ὅτι δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ αγοράσητε ἓνα μόνον τόμον ἐκ τῆς ὅλης σειρᾶς. Ἀναμένομεν νεωτέρας ὁδηγίας σας—

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝΤΟΚΟΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα δέχεται ἐντόκους καταθέσειν εἰς Τραπεζικὰ γραμμάτια καὶ εἰς χρυσὸν ἤτοι φρ. καὶ λίρας στερελίνας ἀποδοτέας εἰς ὄρισμένην προθεσμίας ἢ διαρκῶς Αἰ εἰς χρυσὸν καταθέσεις καὶ οἱ τόκοι αὐτῶν ρώνονται εἰς αὐτὸ νόμισμα, εἰς δ' ἐγένετο ἡ κατάθεσις εἰς χρυσὸν ἢ δι' ἐπιταγῆς ὀψείας (chèrue) ἐπὶ τοῦ ἔξωτερικοῦ κατ' ἐπιλογὴν τοῦ ὁμολογιούχου.

Τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι ὧν ὁμολογιῶν πληρόνεται ἐν τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι καὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ καταθέτου ἐν τοῖς ὑποκαστήμασι τῆς Τραπεζῆς.

Τόκοι καταθέσεων

1	1/2	τοῖς	0/10	κατ' ἔτος	διὰ	κατ.	6	μηνῶν
2	»	»	0/10	»	»	»	1	ἔτους
2	1/2	»	0/10	»	»	»	2	ἔτων
3	»	»	0/10	»	»	»	4	ἔτων
4	»	»	0/10	»	»	»	5	ἔτων

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκδίδονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου ὀνομαστί ἢ ἀνώνυμοι.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ

Η ΜΕΓΑΛΗ ΒΡΕΤΤΑΝΙΑ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

ΔΗΜΟΣΘ. ΧΑΛΑΣ Διευθυντής

Ἐξοχον ξενοδοχεῖον, εὐρύχωρον, ἀνετον, καθαρόν, ἐπὶ τῆς μεγάλης ὁδοῦ τοῦ Πέριαν, μετὰ λαμπροῦ ἐσπαστορίου, μαγειρικῆς ἐκτάκτου Περιποιήσις καὶ καθαριότης μοναδική.

ΜΕΓΑ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΚΟΥΡΕΙΟΝ

ΜΑΡΙΑΣ Κ. ΑΡΒΑΝΙΤΑΚΗ

Πλατεία Μοχάμετ Ἄλν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ

Ἐποκατάστημα ὁδὸς Ροσσέτης ἀριθ. 8. Μετὰ πλήρους συλλογῆς ἀρωμάτων παχυμύρων, ψηκτρῶν, σαπῶνων, εὐωδιῶν κτλ.

Περιποιήσις μοναδική, προθυμία ἑκτακτος.

ΑΔΕΛΦΟΙ ΔΙΒΟΛΗ

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΑΙΓΥΠΤΙΑΚΩΝ ΣΙΓΑΡΕΤΩΝ

Ἐν Καῖρω

Ἐποκατάστημα ἐν Ζαχαζικίῳ

Τὰ σιγαρέτα ταῦτα φημίζονται διὰ τὴν ἀρίστην αὐτῶν ποιότητα καὶ κατασκευὴν.

Ἐκτελεῖ πᾶσαν παραγγελίαν διὰ τὸ ἔσωτερικὸν καὶ ἔξωτερικόν.

Ἀκρίβεια καὶ τελειότης. Δοκιμάσατε.